

U KIJKT TOCH OOK?

Door Luc KERKHOF

Rolverdeling:

(5 dames - 5 heren)

ELZA: 50

GABY: 40, haar zus

JEANNINE: 30, haar zus

HERMAN: 50, man van Elza

LEO: 40, man van Gaby

URBAIN: 30, man van Jeannine

RIKUS: 60, poetsman

SIMONE: 70, schoonmama

TIGER: 30, buurvrouw

PIET: 40, verzekeringsagent

Decor:

Chalet in een vakantiedorp in de Ardennen.

Het interieur is sober en goedkoop. De wanden links en rechts zijn van schrotenhout. Fond van links naar rechts: buitendeur met ernaast een klein raam in kruishout, een trap die naar de slaapkamers leidt en een deur naar de keuken.

Verdeeld in de kamer staat een tafel plus zes stoelen, een kleine salon en enkele kasten.

Het is februari.

Noot:

Elza heeft een vervelende pukkel op haar neus. Jeannine draagt constant kleren die reeds lang uit de mode zijn.

EERSTE BEDRIJF

DONDERDAG - AVOND

(Elza, Gaby en Jeannine komen binnen. Ze inspecteren het interieur. Onder volgend gesprek trekken de vrouwen hun jas uit en hangen die aan de kapstok)

ELZA: Volgens mij ziet dat er goed uit voor een weekendje.

JEANNINE: Ge ruikt dat toch direct dat ge hier in de Ardennen zit hé.

GABY: Dat is de terpentijn die nog in dat hout zit.

ELZA: Waar blijven ons venten? (gooit de buitendeur open en brult naar buiten)
Waar blijft ge met de valiezen...?

GABY: Ge moet ons venten niet afjagen. Die hebben vandaag nog moeten werken.

ELZA: Ne landmeter, ne vloerder en ne gemeentewerker..., ziet ge dat al werken?

GABY: Onze Leo heeft vandaag nog een heel badkamer moeten vloeren.

JEANNINE: En onzen Urbain heeft heel de dag in de regen gestaan om grachten te ruimen.

ELZA: En wij hebben niet moeten werken, nee? Wij hebben toch ook ons valies moeten maken om naar hier te komen.

JEANNINE: (trekt de keukendeur open) Amaai, da's een grote keuken. Die zou ik thuis ook wel willen hebben.

ELZA: (affronterend) Als ge geen geld hebt gelijk gij dan hebt ge niet veel te willen, hé Jeannine.

JEANNINE: (tot Elza) Wat hebt gij aan uw neus?

ELZA: (gegeneerd) Ne pukkel. Daar ben ik deze morgen mee opgestaan. Ik heb daar wel eens meer last van, achter m'n oren. Maar vandaag staat 'm op mijn neus!

GABY: Ik denk al van thuis tot hier dat er een vlieg op uw neus zit.

ELZA: We zijn niet naar hier gekomen om over pukkels te praten, maar om te genieten van de natuur!

JEANNINE: Een wrattenzwijn is toch ook een stukske natuur.

ELZA: (nijdig) Jeannine, nu is 't genoeg hé! Als gij m'n zuster niet waart dan had ik u al lang een draai om uw oren gegeven!

JEANNINE: Gij begint toch ook over mijn "ouderwetse" kleren.

GABY: (wil enige rust brengen) Wat gaan we hier heel het weekend doen? We hebben niet eens TV.

JEANNINE: Misschien kunnen we bij de burens gaan kijken.

ELZA: (gedecideerd) Hier is geen TV en bij de burens ook niet! Daar wordt hier drie dagen geen TV gekeken, anders had ge maar moeten thuisblijven.

GABY: Gij zijt wel de oudste van ons drie, maar dat wil daarom nog niet zeggen dat gij den tiran moet spelen, hé Elza!

ELZA: Ge gaat op vakantie om te genieten, en niet om TV te kijken!

(Jeannine haalt ondertussen een foto van Simone uit haar handtas en bevestigt die goed zichtbaar op de deurstijl)

ELZA: Waar is dat goed voor?

JEANNINE: We zijn toch drie zusters met dezelfde moeder. Elke keer als we naar buiten gaan kunnen we ons ma zien.

GABY: Maar of ons venten daarmee content zijn...?

ELZA: Content of niet..., ons venten moeten ons gehoorzamen! En daar heb ik tot op heden met onzen Herman nog gene last van.

GABY: Onze Leo gehoorzaamt ook..., al 't hem past.

JEANNINE: En onze Urbain doet gewoon z'n eigen goesting.

ELZA: Dat is uw eigen schuld. Ge hebt het te ver laten komen. Van in 't begin moet ge hen aan de ketting leggen. Een korte ketting, wel te verstaan!

(De heren komen afgepeigerd binnen, elk met twee valiezen)

URBAIN: (ad valiezen) Wat zit daarin? Bakstenen...?

LEO: Gaby, hebt gij daar uw heel kleerkast inzitten?

HERMAN: (tot Elza) Is dat voor drie dagen of voor drie maanden?

(Plots horen we aerobic-muziek bij de linkerbuur)

HERMAN: Wat is dat...?

JEANNINE: Aerobic-muziek. Tof hé.

URBAIN: Dat gaat toch niet heel de nacht blijven duren hé?

HERMAN: Dan zal ik gauw op het secretariaat staan om klacht in te dienen!

LEO: (brult luid richting linkerbuur) Nachtbrakers...!

(De muziek houdt plots op)

LEO: (trionfantelijk) Ze hebben 't gehoord, denk ik.

URBAIN: (als zijn oog op de foto van Simone valt) 't Is niet waar hé...! Wie plakt dat ding hier bij de deur?

JEANNINE: Ikke.

URBAIN: Jeannine, gij zijt op uwe kop gevallen zeker!

JEANNINE: Kwestie van een veilig gevoel te hebben, als ik ons ma zie.

LEO: Veilig gevoel...? Ik krijg daar een onveilig gevoel van!

URBAIN: Ik zes maagzweren!

HERMAN: En ikke hoofdpijn!

JEANNINE: (vastberaden) En toch blijft de foto van ons ma daar hangen.

ELZA: Zèg, 't is verlof hé. We komen naar hier om carnaval te vieren.

GABY: Ik vraag me af waarom ze ons in chalet nummer 2 stoppen als er 48 staan!
't Moet weer lukken.

ELZA: Dat is toch eender.

GABY: Voor mij niet!

LEO: Nummer 2 is voor ons Gaby een ongeluksgetal.

GABY: En die chalets staan zo ingesloten hé. Ik hoop dat ik gene last krijg van hyperventilatie. (onrustig met de hand op haar buste) 't Begint precies al...!

ELZA: Zèg Gaby, wij zitten hier ook hé.

GABY: Kunnen we de buitendeur vannacht niet loslaten?

URBAIN: En alles laten pikken zeker, saluut!

GABY: Als die deur vast is dan blijf ik hier gene minuut!

HERMAN: Niet flauw doen, hé Gaby.

GABY: Gij zit niet met claustrofobie hé, ikke wè!

ELZA: We gaan proberen het hier iedereen naar zijne zin te maken.

LEO: Dat zal moeilijk gaan met iemand die schrik heeft van zichzelf. (krijgt een tik van Gaby)

(Urbain haalt zijn verrekijker tevoorschijn)

URBAIN: Ik ben eens benieuwd of ik hier in de Ardennen groot wild kan zien.
Morgenvroeg om half zeven zit den deze in de bossen hé.

HERMAN: Ik ga mee dan kan ik zeldzame planten opsporen.

LEO: Ik ga ook mee, om te wandelen.

ELZA: Volgens de folder ligt er achter dit vakantiedorp een uitgestrekt bos van meer dan 100 hectare.

URBAIN: (kijkt door z'n verrekijker richting foto van Simone) Amaai, hier zitten zelfs bruine beren met een bakkes vol tanden en flaporen!

JEANNINE: (met elleboogstoot) Ons ma niet beledigen hé!

URBAIN: Uw ma achtervolgt ons overal!

ELZA: Een kloek beschermt toch ook haar kuikentjes.

LEO: Kuikentjes...? (lachje ad vrouwen) Vetkiekens, ja...!

ELZA: We zullen eens zien of de hanen hier hun werk gaan doen. Naar 't schijnt werkt die Ardeense lucht hier op de gevoelige snaar. (met vette knipoog)

GABY: Dan staat ons hier nog iets te wachten.

HERMAN: 't Is voor iedereen vakantie hé.

URBAIN: En ik heb het in mijne rug.

LEO: (ontwijkt onderwerp en trekt z'n jas uit) Euh..., waar is de kapstok ergens?

GABY: De venten mogen nu ons carnavalkleren nog uit den auto gaan halen.

HERMAN: Laat die daar maar liggen.

ELZA: Ge zijt dus niet nieuwsgierig naar wat wij gehoord hebben.

URBAIN: Hoe...? Ik dacht dat gij uw masker al ophad!

LEO: (vervolgt) Hij bedoelt die pukkel op uwe neus, Elza.

ELZA: (gepiqueerd) Als er nu nog ene een opmerking maakt over die pukkel op mijn neus, dan gaat die buiten slapen vannacht! Verstaan!

URBAIN: Maar allé nu, die wordt kwaad zèg.

ELZA: Zwijg...!

JEANNINE: Als onze Urbain zijne mond houdt dan zal het hier eens eindelijk stil zijn.

(Plots horen we weer aerobic-muziek bij de linkerbuur)

LEO: Stil...? Noemt gij dat stil...?

HERMAN: (zuchtend) Dat kan nu toch niet meer hé. 't Is half tien 's avonds!

URBAIN: (stroopt zijn mouwen op en spuwt in z'n handen) We zullen dat eens gauw gaan regelen met die buurman!

JEANNINE: (houdt hem tegen) Nee Urbain, geen ruzie maken. 't Is vakantie hé.

LEO: (reageert fel) Dan moet die gast van nummer 3 zijne muziek stiller zetten!

URBAIN: (tot Herman als die ook zijn mouwen opstroopt) Gaat gij mee reclameren bij die buurman?

HERMAN: (bedenkt zich gauw) Nee, ik krijg het warm.

URBAIN: (trommelt boos op de houten wand en roept) Is dat daar bijna gedaan met dat lawaai...!

(De muziek houdt abrupt op)

URBAIN: Nu hebben ze sjans! 't Is toch waar zeker. Voor ons is 't ook vakantie.

(Ondertussen haalt Leo zijn waterpas boven. Hij houdt die tegen de wand)

GABY: Ik vind dat gij allemaal héél goed gezind zijt om op vakantie te gaan.

HERMAN: Dat is van de stress.

ELZA: Stress...? Gij...? Ge doet van heel de dag gene slag! Ja, wat rondlopen met een lintmeterke, wat door dat dingske kijken en hier en daar een paaltje in de grond kloppen. Dat kan ik ook.

JEANNINE: (tikt Gaby aan, maakt gebaar naar Leo, dan stil) Hij is weer bezig met zijne waterpas!

GABY: Gaat het daar zo'n beetje, Leo...?

LEO: Geloof me of niet, maar die muren staan niet waterpas.

GABY: Doe als den bliksem die waterpas weg!

LEO: Maar allé nu, Gaby...

GABY: (tot de rest) Als vloerder kan 'm het niet laten van zijne waterpas overal mee naartoe te nemen.

JEANNINE: Ge hebt sjans dat 'm niet met nen bulldozer rijdt!

GABY: Jamaar dat is plezant zenne. Verleden jaar drie dagen Parijs. Meneer staat met zijne waterpas tegen den eifeltoren om te zien of die wel recht stond. In Londen zat 'm boven op de Tower-Bridge om te zien of de brug wel waterpas lag. De bobby's hebben 'm zelfs van de brug moeten halen want hij durfde er niet meer af. En in Brussel zat 'm op het atomium met zijne waterpas om te zien of de bollen nog even hoog hingen. En de Japanners maar foto's maken. Plezant zenne.

URBAIN: Dan zou ik zijne waterpas maar thuislaten als ge naar den toren van Pisa gaat want daar wordt 'm zot, vrees ik.

GABY: (berispent tot Leo) Nu stopt ge die waterpas weg en ge haalt die niet meer boven voor dat we terug thuis zijn hé!

ELZA: (tot Jeannine en Gaby) Kom, wij gaan de slaapkamers inspecteren.

(Elza, Gaby en Jeannine af langs de trap)

URBAIN: We zullen hier den bonjour eens gaan draaien.

HERMAN: Mannekes, we gaan het hier niet aan ons hart laten komen hé.

LEO: En ik verjaar zondag. Dat gaan we eens goed vieren. Ik vermoed dat ons Gaby achter mijne rug voor een verrassingsfeestje heeft gezorgd.

URBAIN: Dat denk ik ook elk jaar, maar noppes!

LEO: Voor alle zekerheid heb ik zelf wat geld opzij gezet. (zet zich op zijn valies)

HERMAN: Die kans krijg ik niet. Ons Elza beheert ons geld.

URBAIN: Daar hebben wij gene last van want wij hebben geen geld.

(Geklop op de buitendeur)

URBAIN: Binnen.

(Tiger komt binnen. Ze is gekleed in een uitdagende nachtjapon)

TIGER: Ik kom eens kennismaken. Ik logeer hier ook. Iedereen noemt mij "Tiger".
Aangenaam heren.

URBAIN: Is uwe man er niet bij?

TIGER: Nee, ik ben al vijf jaar gescheiden. Ik zit daar helemaal alleen.

URBAIN: Zo helemaal alleen? Als we u eens van dienst kunnen zijn dan roept ge ons maar.

TIGER: Wel ja, ik kom een eitje lenen, als dat zou kunnen.

URBAIN: Een eitje, jaja. Wij hebben twee dozen eitjes bij van den Aldi. Ze zitten in een van de valiezen.

LEO: (terwijl hij nog steeds op zijn valies zit) In die van ons.

HERMAN: Oeioei, en gij zit daar op...!

LEO: (opent z'n valies) Ge hebt tegenslag, madam. De eitjes zijn al geklutst. (graait met zijn hand door de valies, er druipt eigeel af, vervolgt dan) Of is 't om pannekoek te bakken? Dan kunt ge best mijn heel valies meenemen.

(Onder volgend gesprek reinigt Leo z'n hand ongestoord aan de jas van Jeannine die aan de kapstok hangt)

URBAIN: Op welk nummer logeert madam?

TIGER: (wijst naar de linkerbuur) Hiernaast op nummer 3. Ge moet maar eens binnenwippen.

HERMAN: Dat zal moeilijk gaan. Wij zijn hier met onzen halven trouwboek.

TIGER: En dan...?

HERMAN: Gij kent die nog niet!

LEO: En valt dat mee helemaal alleen in zone grote chalet?

TIGER: Jaja, ik voel me goed. Ik ben naturist. Meestal loop ik in mijn nakie rond in mijn chalet.

(De heren slikken door)

TIGER: (vervolgt) Ik voel me kiplekker als ik naakt ben, en zeker als ik aerobic kan doen. Mijn muziek stoort u toch niet?

URBAIN: Wel euh...

HERMAN: (onderbreekt) Nee, helemaal niet.

LEO: Wij houden zelfs van... (met veel moeite) ...van a-e-ro-bic...!

TIGER: (stralend) Ge lijkt me wel drie toffe gasten.

URBAIN: Dat hebben ons al meer vrouwen verteld, madam.

TIGER: (ad foto van Simone) Wie is dat?

LEO: Onze waakhond!

URBAIN: Nee madam, dat is ons schoonmoeder.

TIGER: Tof dat ge uw schoonmoeder zo graag ziet. Die van mij was een kreng.

HERMAN: Die van ons is een "tang"!

TIGER: Sorry voor het storen. Maar het was toch aangenaam om met u kennis te maken. Nog een goeieavond, heren. (af)

(Oogcontact tussen de heren)

URBAIN: Hebt ge gehoord wat die zei?

HERMAN: Ja, dat ze poedelnaakt rondloopt in hare chalet.

URBAIN: (tot Leo) Ge zult uwe waterpas nu wel nodig hebben!

LEO: (droogt reeds z'n bezweet gelaat) Onze Lieve Heer kan ze niet schoner maken.

URBAIN: (betast de linkse wand nieuwsgierig op verschillende plaatsen) En dat gebeurt allemaal achter deze wand...

LEO: (vervolgt) ...die niet waterpas staat, hé Urbain!

(De vrouwen komen van de trap)

ELZA: Tegen wie waart ge daarnet aan 't praten?

URBAIN: Wij...? Tegen niemand. Waarom?

ELZA: Ik dacht dat ik een vrouwestem hoorde.

HERMAN: Dat zal de wind wel geweest zijn.

JEANNINE: Daar is toch gene wind!

LEO: In de Ardennen is er altijd wind, Jeannine. Dat ligt aan die bergen hier waar dat de wind niet over geraakt.

GABY: (denigrerend) Onze professor weet het weer.

JEANNINE: En waar blijft de wind dan als er gene wind is?

LEO: Dan is 'm in congé.

ELZA: Goed. Wie gaat op de veldbedden slapen?

URBAIN: Waarom op een veldbed...?

GABY: Omdat er maar twee slaapkamers zijn, tiens.

LEO: Hoe...? Wie heeft dit weekendje geregeld?

GABY: Ons Elza.

HERMAN: Hebt gij niet gevraagd aan den telefoon hoeveel slaapkamers er waren, Elza?

ELZA: Is dat nodig als 't ne chalet voor zes personen is?

URBAIN: Zo kunnen ze hun chalets wel verhuren aan tien personen. Vier slapen er binnen en zes buiten!

ELZA: Doe het dan de volgende keer zelf hé. Als ik niks regel dan blijven we thuis want niemand van u durft Frans praten aan den telefoon.

JEANNINE: We gaan ons vakantie niet naar de knoppen helpen omdat er maar twee slaapkamers zijn hé!

URBAIN: Nee, wacht maar tot vannacht als ge op zo'n stekelig veldbed ligt dat om het uur in elkaar zakt!

HERMAN: Dan zijt ge morgenvroeg rap wakker en dan kunt ge voor ons het ontbijt klaarmaken.

ELZA: En ik stel voor dat we hier elke middag in 't plaatselijk restaurant gaan eten.

JEANNINE: Weet ge wel wat dat kost?

ELZA: We mogen toch iets hebben van ons vakantie hé.

JEANNINE: Waarom brengen we dan proviand van den Aldi mee?

ELZA: Dat is voor 's morgens en 's avonds.

LEO: Als ge hier dagelijkse kost gaat eten dan konden we beter thuisblijven.

JEANNINE: Ik hoor 't al, 't moet veel geld kosten of 't is weer niet goed.

LEO: Ge komt naar de Ardennen om te profiteren, en niet om elke dag nen boterham met choco te eten!

ELZA: Als we onze chalet zelf poetsen gaat er 200 frank per dag af. Hebt gij goesting om iets bij te verdienen, Jeannine?

URBAIN: (protesteert) Héla, we hebben ALLEMAAL vakantie hé!

ELZA: Okee, dan laten we de poetsvrouw van hier komen.

(Jeannine duwt enkele toetsen in op haar gsm)

GABY: Ze heeft geen geld maar toch geld genoeg om met ne gsm te telefoneren.

URBAIN: (tot Jeannine) Wat gaat gij met die gsm doen?

JEANNINE: (pesterig) Tussen mijn tanden keuteren, haha. (tot Elza) Ik ga rap een berichtje sturen naar ons ma om te zeggen dat we goed aangekomen zijn.

LEO: Niet zeggen waar wij ergens zitten hé!

HERMAN: Nee, die is in staat om ons achterna te komen.

URBAIN: Die foto aan de deur is al erg genoeg.

(Plots horen we weer aerobic-muziek op de achtergrond)

GABY: (tot Leo) Trommel nog eens op de muur!

LEO: Jamaar, een beetje muziek is toch niet erg.

GABY: (verbaasd) Hoe...?

LEO: Dat zal seffens wel gedaan zijn.

GABY: En daarjust schreeuwt ge moord en brand!

URBAIN: 't Is ondertussen ook geen half tien meer, hé Gaby.

HERMAN: Ik krijg zelfs al goesting om mee te dansen. (tikt met zijn hand ritmisch op tafel)

ELZA: (berispt) Hou op, Herman! Ge maakt me zenuwachtig!

URBAIN: Schoon hé zone muziek just voor 't slapengaan. (maakt ritmische bewegingen)

ELZA: (vervolgt tot Urbain) En gij ook!

GABY: Wat gaan wij hier 's avonds doen? 't Is nog maar februari, dus lange avonden.

HERMAN: Daar kan hier morgen nen halve meter sneeuw liggen.

LEO: Ons Gaby heeft schrik van sneeuw.

GABY: Moet gij nu al mijn slechte gewoontes gaan opnoemen!

LEO: 't Is toch waar, hé Gaby.

HERMAN: We kunnen gaan biljarten in de kantine.

URBAIN: Of vogelpikken.

LEO: Of naar de voetbal gaan kijken.

ELZA: Neenee, we moeten iets doen waar we gezamenlijk plezier aan beleven.

HERMAN: En wàt is dat?

URBAIN: Partnerruil is gezamenlijk hé!

(Algemeen gelach)

JEANNINE: Ge moet daar niet mee lachen. Volgens de boekskes is dat héél gezond voor het huwelijk.

ELZA: Ik met de Leo of den Urbain zeker? Poeh..., dat ziet ge van hier! Dan heb ik morgen aids aan m'n been!

URBAIN: En wij zone neuspukkel op ons kont zeker...! Gij zijt echt een vat vol pretentie met nen hoge eigen dunk.

LEO: Ik kon het niet beter gezegd krijgen!

ELZA: Let op uw woorden of ik rij seffens terug naar huis!

URBAIN: Dat gij de oudste zijt van de drie wil nog niet zeggen dat ge moogt uitkramen wat ge denkt hé!

LEO: Trouwens, aids krijgt ge niet aan uw been. Dat krijgt ge aan uwe portemonnee!

GABY: Hij zegt daar ook eens iets!

ELZA: Als ge mij niet had dan waart ge nu nog thuis.

URBAIN: Maar dan had ik tenminste een bed om in te slapen..., in plaats van een wiebelend veldbed waar dat jan en alleman al is doorgezakt!

GABY: Niet beginnen klagen hé!

HERMAN: 't Is nog maar den eerste avond en 't is al prijs.

ELZA: Kunt gij uwe mond houden, meneer de landmeter!

HERMAN: (braafjes) Ja Elza.

GABY: Worden onze valiezen nog uitgeladen vandaag?

JEANNINE: Eén valies mag naar de keuken en de ander naar de slaapkamers.

URBAIN: (zucht en staat recht) Wie zal het anders doen!

(De heren zetten een valies in de keuken en sleuren de andere mee de trap op)

ELZA: (tot Gaby en Jeannine) En hoe zit 't met u? Ik hoop dat ge nog niet vergeten zijt waarvoor we naar hier gekomen zijn?

JEANNINE: Ge kunt hier in zo'n vakantiedorp toch zomaar geen moord plegen hé!

ELZA: (verbetert) Drie moorden...!

GABY: Is dat wel nodig, Elza? Als we nu...

ELZA: (onderbreekt) Niet terugkrabbelen hé! We hebben elk ons eigen reden om onze vent te vermoorden. Mijnen Herman is impotent en verslaafd aan biljarten. Ik kan daarmee niet verder leven!

JEANNINE: Als uwen Herman impotent is, vind ik het toch straf dat hij elke avond naar VT4 zit te kijken.

ELZA: Dat zijn afleidingsmaneuvers.

GABY: (gedepimeerd) En mijne Leo heeft alles om homo te worden. Als ge al andere venten kust op de voetbaltribune is 't al ver gekomen. En dan laten ze die beelden nog zien op de regionale TV zèg. Ik durf niet meer op straat komen hé!

JEANNINE: Wat moet ik dan zeggen? Onzen Urbain heeft een minnares en is verslaafd aan vogelpik. Weet ge dat ze al denken dat ik zijn zuster ben, en dat ze mij vragen hoe het met zijn vrouw is!

ELZA: (kordaat) Ze gaan eraan...! En als we zondagavond terug naar huis rijden beginnen we alledrie op een propere lei.

GABY: Is 't dan niet beter dat we ons gewoon laten scheiden?

ELZA: Nee. Dan blijven wij met ne slechte naam zitten. Uit de weg ruimen is de enige oplossing. We dumpen hen en er kraait genen haan meer over.

JEANNINE: Erbij blijven voor 't geld moet ik ook niet doen want ik schiet er nog bij in. Ik heb zelfs geld moeten lenen om mee naar hier te komen.

GABY: Is dat echt. Bij wie?

ELZA: Bij mij.

JEANNINE: Niks van tegen onzen Urbain zeggen hé want die weet daar niks van.

GABY: Allé, dan wordt dit ons laatste uitstapke met ons venten!

JEANNINE: Ik vind 't toch geen plezant afscheid.

ELZA: Plezant of niet plezant.

JEANNINE: Wat gaat gij aan die pukkel doen, Elza?

ELZA: (gepikeerd) Begint ge weer...? Ik vraag toch ook niet aan u waarom gij tweedehandskleren draagt die al 20 jaar uit de mode zijn!

JEANNINE: Ik heb niks beters.

ELZA: Och Jeannine, gij kleedt u altijd gelijk een slons.

JEANNINE: Wat moet ik doen als ik geen geld heb?

GABY: Dan moet uwen Urbain maar wat harder werken.

ELZA: Maar Urbain is liever lui dan moe.

JEANNINE: Vergeet niet dat onze Urbain hartklachten heeft hé, en heel veel op de ziekekas is.

ELZA: Om grote pinten te drinken, ja! Dikke komedie. (heeft ondertussen de jas van Jeannine van de kapstok gehaald en toont het eigeel dat erop hangt) Is uwe waspoeder soms ook op?

JEANNINE: (verbaasd) Hoe kan dat? Ik heb die deze morgen nog uitgewassen, en wij eten geen eieren. (reinigt de jas)

GABY: Onze Leo eet niks anders.

JEANNINE: Dat is er aan te zien. Zijne kop is just een ei dat te lang onder een kieke gelegen heeft!

GABY: Dan zullen we over die waterkop van uwen Urbain maar zwijgen zeker!

JEANNINE: (tot Elza) Zèg, wat die moorden betreft..., hoe geraken wij aan geld als ons venten de pijp uit zijn?

ELZA: Ze hebben toch alledrie een levensverzekering. We gaan miljoenen trekken! En dan beginnen wij een nieuw leven met elk ne fatsoenlijke vent die 10 jaar jonger is.

GABY: Waarom moet die 10 jaar jonger zijn?

ELZA: Kwestie van er nog iets van te hebben in bed.

GABY: En hoe gaan wij ons venten vermoorden?

JEANNINE: Toch niet met te veel bloed hé want daar kan ik niet tegen.

GABY: Nee, gij hebt al last van ne rauwe biefstuk te zien.

ELZA: Geen geld om nen biefstuk te kopen zeker.

JEANNINE: (met groen lachje) Gaan we zo beginnen, ja?

ELZA: Die moorden zullen heel eenvoudig zijn. We laten hen verdwalen en drie maanden later zullen toevallige wandelaars hun lijken vinden..., in verregaande staat van ontbinding!

GABY: Jaja, maar ze zullen ons als eerste verdenken.

ELZA: Een beetje toneelspelen voor de politie moet ge toch kunnen, hé Gaby.

GABY: Ik kan niet toneelspelen. Aan mij zien ze direct als ik er voor iets tussenzit.

JEANNINE: (tot Elza) Verdwalen, zegt ge. Hoe kunnen die venten verdwalen? Bij een dropping zijn ze altijd eerst thuis.

ELZA: Omdat onzen Herman erbij is. Die kent zijne weg beter in den donkere dan overdag.

GABY: Daarom is 'm ook landmeter geworden hé.

ELZA: Ik zal morgenvroeg bij onzen Herman een overdosis traagwerkende slaappillen in zijne koffie doen en z'n ontbijt aan bed brengen.

JEANNINE: En bij de Leo en onzen Urbain niet?

ELZA: Nee, dat is niet nodig. Leo en Urbain zijn te dom om de weg terug ooit te vinden.

GABY: En als dat mislukt?

ELZA: Ik heb aan alles gedacht. We kunnen hen ook vergiftigen of wurgen, en ik heb nog een pistool. Als dat nog niet lukt dan snijden we gewoon 's nachts hun kop eraf terwijl ze slapen!

JEANNINE: Dat durf ik niet.

GABY: Ik ook niet.

JEANNINE: Doe gij dat maar, gij zijt de oudste.

ELZA: Neenee, ieder van ons vermoordt haar eigen vent.

GABY: (staart voor zich uit) Dan zal onze Leo nooit meer levend thuiskomen!

ELZA: Just. Ne goeie Leo is nen dooie Leo.

GABY: Ocharme mijne Leo.

ELZA: Gij klaagt al 20 jaar over uwe Leo. Nu hebt ge de kans om er voorgoed vanaf te geraken.

JEANNINE: Kunnen wij nog afscheid nemen van ons venten?

ELZA: Zo niet beginnen hé. Ze hebben de kans gehad om voor u ne goeie echtgenoot te zijn en ze hebben die kans niet gegrepen. Nu is 't genoeg. Ons ma heeft ons vroeger al verwittigd dat zij niet deugden. Ze had overschot van gelijk.

JEANNINE: (fluistert ad trap) Pssst..., daar zijn ze!

(De heren komen van de trap)

HERMAN: We zouden u iets moeten vragen.

URBAIN: Ja, we zouden nu graag eens over en weer naar de kantine willen gaan. Efkes maar.

GABY: Wat gaat ge daar doen?

HERMAN: Biljarten.

URBAIN: En vogelpikken.

GABY: (tot Leo) En gij naar de voetbal op TV kijken zeker?

LEO: Hoe dat ge 't weet.

HERMAN: We weten het, 't is nog maar de eerste avond...

JEANNINE: (vervolgt stil tot Elza en Gaby) ...en misschien ook de laatste! (krijgt elleboogstootje van Elza)

URBAIN: We hebben toch allemaal evenveel geld in de pot gestopt hé.

ELZA: (haalt een rode portemonnee boven en geeft die aan Herman) Opgepasst hé want ons heel budget zit hierin.

GABY: Daar moeten we mee toekomen tot zondagavond.

JEANNINE: En niet zat, hé Urbain!

URBAIN: Van vogelpikken en biljarten wordt ge toch niet zat zeker.

GABY: Nee, maar van naar de voetbal te kijken wèl!

LEO: Gaby, wees eens eerlijk, 't is al lang geleden dat ik nog eens doorgezakt ben hé.

GABY: Ja, van verleden zondag na de voetbal.

LEO: Tiens, ik dacht dat het langer geleden was.

ELZA: En maak het niet te laat als ge morgenvroeg wilt gaan wandelen.

LEO: Mijn vader zei altijd: "Profiteer er vandaag van want morgen kan het te laat zijn als ze uwen draad doorknippen!"

(Oogcontact tussen de vrouwen. De heren gaan er vandoor langs buitendeur, elk hun ogen afwendend van de foto van Simone)

JEANNINE: Ik hoop dat ze niet zat thuiskomen.

ELZA: Onze Herman drinkt niet. Hebt gij die al eens zat gezien? Hij kan er niet tegen met zijn slechte maag.

JEANNINE: Onze Urbain des te meer.

GABY: Ik gun het hen. 't Wordt toch hun laatste nacht hé!

ELZA: Kan er iemand koffiezetten?

GABY: Jeannine, gij zijt de jongste.

JEANNINE: Ja, en spijtig genoeg zal ik de jongste blijven hé. (zuchtend af naar keuken)

GABY: Ik hoop dat ik onze Leo niet zal missen. (begint te snotteren en haalt haar zakdoek boven)

ELZA: Moet ge nu nog beginnen snotteren!

GABY: Ik heb medelijden met onze Leo.

(Jeannine keert weer van de keuken)

JEANNINE: Wilt ge 't laatste nieuws weten? Die venten hebben de valies met de kleren in de keuken gezet, en die met de proviand op de slaapkamer!

ELZA: (staart kwaad voor zich uit) Ik krijg heel veel goesting om vannacht al een moord te plegen...!

TWEEDE BEDRIJF

VRIJDAG - VOORMIDDAG

(Gaby en Jeannine zitten aan tafel)

JEANNINE: ...ons Elza speelt wel de baas over ons maar wij moeten ook niet alles doen wat zij zegt hé.

GABY: Ons Elza heeft dikwijls gelijk.

JEANNINE: Moeten wij ons venten vermoorden omdat zij haar Herman beu is?

GABY: Jeannine, onze Leo kust ander venten! Verstaat gij dat niet? Hij geneert zich niet eens met 20.000 man rond hem! Met zo'n schande op mijn schouders wordt het leven heel zwaar voor mij.

JEANNINE: Ziet gij de Leo niet graag meer?

GABY: Jawel, maar hij moet MIJ kussen in plaats van die andere venten. Kunt gij ermee leven dat uwen Urbain een andere vrouw heeft?

JEANNINE: Nee.

GABY: Wel dan gaan we hen vermoorden, zoals ons Elza zegt.

(Elza komt van de trap)

ELZA: Onzen Herman heeft nog niet van zijne koffie gedronken.

GABY: Is dat zo moeilijk om iemand koffie te laten drinken?

JEANNINE: Dat is maar normaal. Die venten zijn vannacht poepeloerzat thuisgekomen. Zelfs den Herman, die normaal nooit drinkt, was strontzat. Hij kende Elza zelfs niet meer want hij dacht dat het Ons Lieve Vrouwke was.

ELZA: Ze zullen ervan lusten als ze seffens van de trap komen!

JEANNINE: (ad trap) Ze zijn daar, ge hebt de kans.

(De heren komen van de trap. Herman zit duidelijk met een stevige kater)

ELZA: (gespeeld tot Herman) Gaat het een beetje met uwe hoofdpijn, jongen?

HERMAN: (met pijnlijke grimas) Nee.

ELZA: (tokt tegen zijn hoofd, dan furieus luid) Het kan niet genoeg zeer doen!

HERMAN: Elza, roep eens niet zo hard!

ELZA: Waar is die rode portemonnee?

(Herman overhandigt de portemonnee aan Elza. De vrouwen inspecteren de inhoud)

ELZA: Wat is dat...? De helft van het budget is al op!

JEANNINE: Ik dacht dat den Herman niet dronk!

ELZA: Dat dacht ik ook.

HERMAN: Kan de foto van uw ma efkes weg?

ELZA: Waarom?

HERMAN: Ik krijg er nog meer hoofdpijn van.

ELZA: Uwe kop moest ontploffen! En dan ben ik nog zo goed dat ik de koffie aan uw bed breng.

LEO: We hebben toch heel goed gelachen met die serveuse achter den toog.

GABY: Wablief...?

LEO: (tempert iets) We hebben ons goed geamuseerd.

GABY: Wablief...?

LEO: 't Was eigenlijk niet zo plezant. Die serveuse was een droevige plant maar ze had nog maar heel weinig kleren aan toen wij de kantine vannacht om vier uur verlieten.

URBAIN: Zelfs toen ze op den Herman zijne schoot ging zitten kon er nog geen lachje af.

ELZA: (tot Herman) Is dat waar, playboy...?

URBAIN: Zelfs niet toen hij met zijn hand onder... (krijgt elleboogstootje van Herman)

LEO: (vangt deze verspreking op) ...onder den toog ging.

GABY: De heren zullen moeten vasten de volgende dagen.

HERMAN: Er kan toch nog wat geld af om aspirine te kopen?

ELZA: Dat ziet ge van hier!

JEANNINE: 't Is den eerste dag, wat gaan we vandaag doen?

LEO: Niks.

GABY: Waarom komt ge dan naar hier op vakantie?

LEO: Om carnaval te vieren maar dat is voor morgen.

ELZA: (tot Herman) Gij moet uwe koffie op de kamer nog gaan uitdrinken, hé zat varken.

HERMAN: Ja, seffens.

JEANNINE: Kunnen de heren dan nu gaan wandelen?

HERMAN: Ikke niet hé.

ELZA: Waarom niet?

HERMAN: Omdat het vandaag vrijdag de 13e is! Dat was ik vergeten.

LEO: Krijgt gij de kuren van ons Gaby?

HERMAN: Moet ik eens opnoemen wat er in het verleden al op vrijdag de 13e gebeurd is! In de kelder gevallen, een dakpan op mijne kop gekregen, vastgezeten in de lift...

(Jeannine bespeelt haar gsm)

LEO: Wat schrijft ge nu weer naar uw ma?

JEANNINE: Dat we goed geslapen hebben en dat de lucht hier bewolkt is.

URBAIN: En hebt ge goed geslapen?

JEANNINE: Nee, omdat gij vreselijk kunt snurken!

ELZA: Wij gaan de streek verkennen en een kopke koffie drinken.

URBAIN: Ge hebt gelijk. Wij zullen wel hierblijven om een beetje te bekomen. En dan zullen we zien of we goesting hebben om te gaan wandelen.

(Jeannine krijgt een gsm-berichtje terug)

JEANNINE: Ik krijg een berichtje terug van ons ma. (leest) Waar ik momenteel ben daar is het ook bewolkt.

HERMAN: Dan zal ze nog wel in haar bed liggen.

GABY: (tot Elza en Jeannine) Kom.

(De dames trekken hun jas aan en gaan er vandoor. De heren kuieren naast de linkse wand)

URBAIN: Zou dat waar zijn dat die buurvrouw steeds naakt in hare chalet rondloopt?

HERMAN: Dat zou ik wel eens willen zien.

LEO: Is dat nu wel goed voor u met die hoofdpijn...?

HERMAN: Misschien gaat die ervan over.

LEO: Ik zou dat ook wel eens willen zien.

URBAIN: Welke gezonde vent wil dat niet!

HERMAN: We kunnen moeilijk bij haar aan het venster gaan kijken hé.

URBAIN: Dat hoeft toch niet.

LEO: Wat dan?

URBAIN: We boren gewoon een gaatje in de muur.

HERMAN: Hoe?

URBAIN: Met een boor want met uwe vinger zal dat moeilijk gaan hé.

HERMAN: En als ons vrouwen dat merken...?

URBAIN: Die zien dat toch niet.

LEO: Als ons Gaby dat te weten komt dan kan ik mijn valies pakken.

URBAIN: We zullen de foto van Simone over het gaatje plakken.

HERMAN: We hebben toch geen boormachine.

LEO: Jawel. Daar zit er een in mijn gereedschapskist en als specialist-vloerder heb ik die altijd in mijnen auto staan.

URBAIN: Halen, Leo!

(Leo af naar buiten)

URBAIN: We zullen eens kijken of Tiger thuis is!

(Urbain klopt seinend tegen de wand. Er komt een kloppend seintje terug)

URBAIN: Ze is thuis. En volgens mij heeft ze niet veel aan!

HERMAN: Hoe weet jij dat?

URBAIN: Ik hoor dat aan haar geklop. Zoiets hoor ik op kilometers afstand. Die dingen moeten ze den Urbain niet meer leren.

(Leo komt binnen met de boormachine)

LEO: Waar moet dat gaatje ergens komen?

URBAIN: (wijst een plaats aan) Hier!

HERMAN: Moeten we niet vragen aan Tiger om efkes opzij te gaan?

LEO: Waarom?

HERMAN: Als de Leo een gaatje in Tiger moest boren...!

LEO: Wie wilt er boren?

HERMAN: Ikke. (maar hij houdt de boormachine achterstevoor)

LEO: Die kent er ook niet veel van.

URBAIN: Kom, geef dat boormachine eens hier. Maar we moeten efkes aftekenen

waar het gaatje ergens moet komen.

LEO: 't Is te zien dat gij aan de gemeente werkt. Bij u gaat dat nen halve dag duren. Geef hier, ik zal het zelf wel doen!

(Leo boort een gat in de wand met een diameter van 5 centimeter en op een hoogte van een kleine meter)

URBAIN: Ik kijk eerst, ik ben de jongste. (kijkt door het gaatje) Amaai, dat is echt naaigerief.

LEO: Hoe...? Heeft die ne naaiwinkel?

URBAIN: Verstaat ge 't weer niet, nee?

HERMAN: (kijkt door het gaatje) Oeioei..., da's schoon. Ze heeft zelfs een moedervlek op haar kont staan. (tot Leo) Het gaatje is te laag geboord, dat is slecht voor uwe rug.

LEO: Moet ik nog een tweede gaatje boren?

URBAIN: Boor er dan maar ineens drie dan kunnen we alledrie gelijktijdig loeren.

LEO: Urbain, geef me uwe verrekijker eens!

(Leo loert met de verrekijker door het gaatje)

LEO: Dat kan niet...!

HERMAN: Wat ziet ge?

LEO: Die tijger heeft meer wol dan het schaap van nonkel Frans!

URBAIN: (kijkt door het gaatje) Dat is hare bontjas die aan de kapstok hangt, kieke!

(Leo loert nu met het blote oog)

HERMAN: Wat ziet ge nu?

LEO: Dat de muur van haar keuken niet waterpas staat.

URBAIN: Ge moet naar links kijken.

(Leo loert opnieuw door het gaatje)

LEO: Amaai, alles erop en eraan. Maar toch denk ik dat haar borsten niet waterpas hangen!

URBAIN: Wat moet dat zijn als die aerobic doet en die staat op en neer te wippen! Als ik eraan denk dan slaat mijn moteurke over!

LEO: (met veel moeite) Die a-e-ro-bic..., wat is dat voor iets?

HERMAN: Gymnastiek.

LEO: (speels) U kijkt toch ook?

(Urbain loert door het gaatje. Leo gaat achter Urbain staan)

LEO: Urbain, doe uwe mond eens open dan kunnen wij ook iets zien!

URBAIN: Miljaar, dat is een schoon vrouw!

HERMAN: Kunnen we geen contact met haar zoeken?

URBAIN: Hoe?

LEO: We kunnen toch een briefke door dat gaatje steken.

URBAIN: En wat gaat ge er op schrijven?
 HERMAN: Dat wij met haar eens willen "nieuwjaarkezoeten" zingen.
 LEO: Nieuwjaar is toch al voorbij...! En zingen kan ik niet!
 URBAIN: Verstaat ge dat echt niet, Leo? Hoelang zijt gij naar school geweest?
 HERMAN: Héél lang, want ik heb elk jaar twee keer moeten doen.
 URBAIN: Ik ga 't seffens nog geloven.
 LEO: (zijn frank valt) Oooh, ge bedoelt dat wij... met haar...
 HERMAN: Valt uwe frank, ja!

(Urbain noteert iets op een briefje en stopt dat door het gaatje)

LEO: En als ze antwoordt dat zij dat ook wil?
 URBAIN: Dan gaan we over tot de aanval!
 LEO: Jamaar jamaar, ik ben getrouwd, hé vriend.
 URBAIN: Wij toch ook. Dat zult ge er niet aan voelen.
 HERMAN: Zouden we niet beter ophouden?
 URBAIN: Te laat, Herman. Nu kunnen we niet meer terug.
 HERMAN: Kunt ge geloven dat ik plots nen droge mond krijg.
 LEO: Ik krijg de gimmy in m'n handen. (toont z'n trillende handen)
 URBAIN: Ik voel ook al iets..., maar ergens anders!
 LEO: Al sjans dat ik nu niet moet gaan vloeren. Ge zoudt nogal wat zien.
 HERMAN: (speels) U kijkt toch ook?

(De heren loeren om beurt door het gaatje. Herman en Leo drogen hun bezweet gelaat)

LEO: Zie ons hier staan zweten, 't is potverdekke midden in de winter.

(Plots stoot Rikus binnen met z'n stofzuiger en een transistor-radio. Hij is gekleed in een stofjas. Rikus heeft een tic-nerveux. Als hij onder druk komt haalt hij z'n schouders op, draait met z'n ogen en schudt dan spastisch met z'n hoofd)

RIKUS: Bonjour, je suis Rikus, le polisseur.
 LEO: Wat zegt 'm?
 HERMAN: Dat hij Rikus is van de poetsdienst.
 URBAIN: Als ze geen Vlaams kunnen praten dan moet hier gene poetsman komen.
 RIKUS: Héla héla, ik ben tweetalig hé! Ik ben een uitgeweken Vlaming, niet gehuwd en pas met pensioen. Vandaar dat ik hier wat kom bijverdienen. Wat moet ik anders met al mijne vrije tijd? (tic-nerveux)
 LEO: Waarom doet gij dat?
 RIKUS: Wat?
 LEO: Die tic?
 RIKUS: Heb ik nen tic?
 LEO: Ja, gij doet altijd zó! (imiteert de tic-nerveux)
 RIKUS: Daar weet ik niks van. (doet het weer)
 LEO: Daar se, ge doet het weer!

(Rikus schrikt als hij de foto van Simone ziet hangen)

RIKUS: Wie is dat scharminkel?

URBAIN: Ons schoonmoeder, spijtig genoeg.

RIKUS: (condoleert) Innige deelneming! Kunnen de heren nu deze chalet verlaten?

HERMAN: Waarom?

RIKUS: Dan kan ik de woning poetsen.

HERMAN: Nee, wij blijven hier!

RIKUS: Okee.

(Rikus zet de radio aan en playbackt onder het afstoffen. Hij blaast het stof van de meubels en zet z'n stofzuiger aan. Hij gebruikt de darm van de stofzuiger als micro, maar hij geraakt in moeilijkheden als hij er te dicht mee bij z'n mond komt)

URBAIN: (zet stofzuiger en muziek uit) Kent gij die vrouw op nummer 3...?

RIKUS: Ik weet dat er iets scheelt met die vrouw. Ik mag er niet gaan poetsen van mijne baas. Een keer ben ik bij haar een elektriciteits-panne gaan herstellen en toen had ze maar heel weinig kleren aan.

HERMAN: Volgens mij is het nogal een vrijpostige vrouw.

RIKUS: Dat begrijp ik niet.

LEO: Ik ook niet.

HERMAN: Een mannenverslindster!

RIKUS: Wat is dat?

URBAIN: Hebt gij geen seksuele voorlichting gehad op school?

RIKUS: Jawel, maar toen was ik altijd ziek. Ik had astma. Luister maar eens! (hijgt als een hond)

HERMAN: Slaapt gij hier ook ergens op de camping?

RIKUS: Ja, op nummer 1!

LEO: Dat is aan den andere kant naast ons!

RIKUS: Kan ik nu voortwerken, heren?

(Rikus stoft verder af. De vrouwen komen thuis. Herman gaat direct vóór het gaatje staan en Leo bevestigt stiekem de foto van Simone over het gaatje)

URBAIN: (stelt hem voor aan de vrouwen) Dat is Rikus, de poetsman.

(Rikus zet de stofzuiger aan en houdt toevallig de darm te dicht tegen de haren van Gaby. Jeannine zet de stofzuiger uit)

GABY: Kunt ge niet uit uw doppen kijken, onnozelaar!

RIKUS: Dat is toch niet zo erg.

GABY: Oh nee? En als ik seffens helemaal in die stofzuiger zit..., met mijne claustrofobie!

(Rikus z'n oog valt op de pukkel van Elza)

RIKUS: Blijven staan! (zet z'n stofzuiger aan en wil de pukkel ermee opzuigen)

ELZA: (pijnkreet) Auwh...! (slaat op z'n vingers)

(Rikus zet de stofzuiger uit)

ELZA: Waarom doet gij dat?

RIKUS: Ik dacht dat het een kakkerlak was.

HERMAN: Neenee, dat is ne pukkel.

ELZA: (geïrriteerd) Merci Herman. (zet Rikus aan de deur) Ge moet maar terugkomen als wij er niet zijn. Tot morgen.

(Rikus vergeet zijn stofzuiger mee te nemen)

JEANNINE: (op zoek naar de foto) Waar is ons ma gebleven...?

HERMAN: Die hangt nu hier...!

JEANNINE: Waarom?

HERMAN: Om euh...

URBAIN: (valt in) ...zo hangt ze niet in den trek bij de deur!

JEANNINE: Dat vind ik lief van u. (bij het raam) Kijk nu..., wat een verrassing..., ons ma is daar...

LEO: Neenee, we zeggen just dat uw ma HIER hangt. (wijst naar de foto)

(Simone komt binnen)

SIMONE: Dag schatjes. Dat is wel een verrassing hé!

(De mannen zuchten ontmoedigd)

LEO: Daarom dat het bij u ook bewolkt was. Gij zat ook in de Ardennen.

SIMONE: (tot Gaby, ad Leo) Ge moet toegeven, gij hebt toch de slimste van de drie, hé Gaby.

GABY: Het doet ons plezier u hier te zien, ma.

HERMAN: Ja, dat moogt ge wel zeggen.

URBAIN: Hoe hebt gij dat kunnen vinden? Ge kunt niet eens de oprit van de autosnelweg vinden!

SIMONE: Ik ben deze nacht om drie uur vertrokken. Ik heb wel 10 keer de weg moeten vragen naar dit vakantiecentrum.

LEO: Dat is nog niet veel. Anders moet ge de weg al vragen als ge gaat winkelen.

HERMAN: En geen stukken gemaakt onderweg?

SIMONE: Nee.

HERMAN: Dat is ook den eerste keer.

SIMONE: Maar wat die tegenliggers op de autosnelweg hadden weet ik niet maar ze flikkerden allemaal met hun grote lichten.

LEO: Tegenliggers...? Op de autostrade...? Dan weet ge 't wel zekers!

URBAIN: Die is 100 kilometer spookrijder geweest!

LEO: Dat is niet moeilijk, 't is zelf een spook!

GABY: (berispand) Nu is 't genoeg hé!

ELZA: En hoe is 't ermee, ma?

SIMONE: Och kinneke, mijn indigestie speelt mij nog altijd parten hé.

HERMAN: Alsof wij dat niet weten.

LEO: Volgens mij zit er ne wervelwind vast in uw darmen.

URBAIN: Ge gaat ons hier niet vergiftigen, hé Simone!

LEO: En dan komen wij naar de Ardennen voor frisse boslucht. Zij gaat heel de Ardennen nog bezoedelen.

SIMONE: Nu is 't genoeg hé, of ik ben seffens weg!

HERMAN: Liever vandaag dan morgen.

ELZA: (verheft haar stem) Ons ma is hier en ze blijft hier!

SIMONE: (als haar oog op haar foto valt) Waarom hangt mijne foto hier...?

LEO: (stil) Dat wordt de foto op uw doodsprentje. (krijgt een tik van Gaby)

JEANNINE: Omdat ieder van ons veel geeft om u, ma.

SIMONE: Ik wist wel dat ik lieve dochters had. En ik ben heel blij dat ge me zo graag ziet.

URBAIN: Nu slaagt ze helemaal door!

SIMONE: Maar ik vind dat mijne foto zo laag hangt? (wil die hoger hangen)

HERMAN: Af-blijven...!

SIMONE: Waarom?

URBAIN: Wij bidden elke avond ne paternoster op ons knieën bij uwe foto.

SIMONE: (bekijkt Herman) Gij ziet zo bleek? Iets slecht gegeten?

ELZA: Nee, iets slecht gedronken. Hij is gisteren op stap geweest met Leo en Urbain.

URBAIN: Wij zien er toch niet slecht uit.

SIMONE: Nee, toen ik u den eerste keer zag dacht ik dat uw ouders u gebruikten als ontstopper. (tot Leo die zich vrijwel kreupel lacht) En gij moet niet lachen want die u gemaakt heeft had beter in zijn broek gedaan!

URBAIN: Al sjans dat uw dochters van uw uiterlijk niks geërfd hebben of ze waren in 't slachthuis beland.

LEO: (vervolgt) Tussen die gasten met flaporen en een lange snuit. (imiteert een knorrend geluid)

GABY: (berispend) Nu is 't genoeg hé!

SIMONE: (hautain) Kan er iemand koffie voor mij halen?

ELZA: Herman, haal eens koffie voor ons ma!

HERMAN: (als een schoothondje) Ja Elza. (af naar de keuken)

SIMONE: Kunnen de heren nu de valiezen uit mijnen auto gaan halen?

LEO: Ik zal wel alleen gaan.

SIMONE: Dat gaat niet want het zijn er drie.

LEO: Gij hebt het zangkoor ook meegebracht zeker.

(Urbain en Leo af naar buiten)

SIMONE: Ge moet er geen luieriken van maken hé.

JEANNINE: Maar nee, make. Ge kent ons toch.

SIMONE: Ge moet ze laten werken en wroeten!

ELZA: Wroeten zullen ze binnenkort wel kunnen... (vervolgt minder luid) ...als ze onder de grond steken!

ELZA: Wat zegt ge daar, Elza?

ELZA: Niks ma.

SIMONE: (vervolgt) Ne vent moet hard kunnen werken, veel geld verdienen en

kunnen verdragen dat zijn vrouw het geld opdoet.

(Urbain en Leo komen binnen met elk een valies. Herman komt met een kopje koffie van de keuken)

URBAIN: (tot Simone) Waar is die bumper gebleven vanachter aan uwen auto?

SIMONE: Die ligt op de parking van den Aldi.

URBAIN: Hoe komt dat?

SIMONE: Met achteruit te rijden botste ik tegen ne geparkeerde auto. Ik wou er vandoor gaan, maar ik wist niet dat mijnen bumper aan die andere zijnen trekhaak bleef hangen.

URBAIN: Misschien hangt die er nog aan?

SIMONE: Dan moet 'm die maar recht naar 't stort doen.

HERMAN: Ge zijt wel ne roekeloze chauffeur hé.

LEO: Een gevaar op de weg.

ELZA: Ge moogt nu de valiezen van ons ma naar boven dragen.

(De heren nemen elk een valies en gaan ermee af langs de trap)

SIMONE: Toch spijtig dat mijn schoonzonen niet geworden zijn wat ik wou. Genen dokter, genen advocaat, en gene fabrieksdirecteur.

ELZA: Toch ne landmeter, hé ma.

(Plots tuimelt er een valies van de trap, de kleren vallen er uit. Herman raapt de inhoud bij elkaar)

SIMONE: Ne landmeter...? Dat 'm eerst maar een valies leert dragen. (tot de heren) Ik zal ze zelf wel uitladen.

(De heren komen van de trap. Simone af langs trap)

URBAIN: (misnoegd) Daar gaat ons vakantie.

JEANNINE: Zo erg is dat toch niet.

URBAIN: Neenee, ik hou er alleen maar zes maagzweren aan over.

HERMAN: Maar uw ma legt haar deel bij in ons budget hé.

ELZA: Ge moet gene schrik hebben.

GABY: We gaan nu wel in de problemen komen met te slapen hé.

JEANNINE: Ons ma slaapt bij mij. Urbain zal hier op de zetel moeten slapen. (met medeleven) Ik kan er ook niks aan doen, Urbain.

URBAIN: (gespeeld) Als 't echt niet anders kan zal ik hier wel op de zetel slapen. (met guitige knipoog naar Herman en Leo, ad gaatje)

LEO: Neenee, dat is slecht voor zijne rug. IK zal hier wel op de zetel slapen.

HERMAN: Ik ben den oudste, IK zal hier wel slapen.

ELZA: En thuis wilt gij nooit op de zetel gaan liggen...? Waarom hier wel...?

HERMAN: Omdat het ne goeie zetel is.

GABY: Ge moet nu ook niet gaan vechten om vannacht hier in deze zetel te slapen hé.

URBAIN: Ik slaap in deze zetel, punt, amen en uit!

LEO: 't Is allemaal de schuld van uw ma.

URBAIN: Wij hadden nog zo gezegd van haar niet te vertellen waar wij op vakantie waren.

GABY: Wij kunnen er toch ook niet aan doen dat zij hier aankomt!

HERMAN: Oh nee? Wie heeft er dan geklikt?

GABY: Ikke niet.

ELZA: Ik ook niet.

(Alle blikken naar Jeannine)

URBAIN: Jeannine...? Hebt gij uwen tetter weer voorbij geklapt?

JEANNINE: (biecht op) Ja. Met mijne gsm. Ons ma moet toch weten waar wij zitten als er eens iets moest gebeuren zeker.

LEO: En wat zou er kunnen gebeuren?

HERMAN: Ze kan ontploffen omdat ze teveel eet!

ELZA: (berispt) Herman...!

JEANNINE: Kom Urbain, ga maar eens mee naar boven. We gaan de valiezen van ons ma helpen uitpakken.

URBAIN: Kan ze dat niet alleen?

JEANNINE: Allé Urbain, dat mens is 70 jaar.

URBAIN: Dat is haar eigen schuld. Dan had ze uit haar appartement moeten springen.

(Jeannine en Urbain af langs trap)

HERMAN: (krijgt braakneigingen) Ik moet precies gaan overgeven. (loopt naar buiten)

ELZA: Eigen schuld! Hij moest er in stikken! (gaat Herman achterna)

GABY: (tot Leo) Kunt ge u hier zoal amuseren?

LEO: (gespeeld) Natuurlijk. De tofste vakantie in jaren!

GABY: Hebt gij iets aan uw ogen omdat die vandaag zo fonkelen?

LEO: Neenee. (op z'n sokken) Zèg Gaby, kunt gij u ook niet wat... wat meer sexy kleden?

GABY: (verwonderd) Wat krijgen we nu...? Hebt gij vandaag al gedronken?

LEO: Nee.

GABY: Wat bedoelt gij met "sexy"...?

LEO: Als we nu terug thuis zijn dan moet gij ook maar eens nen hele dag naakt rondlopen in huis.

GABY: Voelt gij u wel goed, Leo?

LEO: Maar ja.

GABY: En als de fakteur dan binnenkomt? Of de melkboer...?

LEO: Dat hoeft niet in 't midden van de week te zijn, maar alleen in 't weekend als ik thuis ben.

GABY: Zit gij in de midlife-crisis, Leo...?

LEO: Maar nee, ik ben ne gezonde jongen.

GABY: Zoiets hebt gij mij nu nog nooit gevraagd!

LEO: Dat is met die zwoele Ardeense buitenlucht!

GABY: Hoe kan dat? Ge zijt nog niet eens buiten geweest! Wat moet dat zijn als ge

morgen gaat wandelen!

(We horen Herman op de achtergrond braken)

GABY: Het gaat precies niet goed met den Herman. Wat heeft die deze nacht gedronken?

LEO: Hetzelfde als wij.

GABY: Bier?

LEO: Nee, duikboten. Dat is een glas bier met nen borrel jenever in.

GABY: Ik versta het al. Ge hebt met uw drieën de hele Russische oorlogsvloot achterover gekapt zeker?

LEO: Dat zal weinig gescheeld hebben.

(Herman en Elza komen weer binnen)

ELZA: (tot Herman) Is 't nog niet beter?

HERMAN: Ik ga efkes op bed liggen.

GABY: Pak onze Leo maar mee want die is ook niet goed.

LEO: Wie zegt dat?

GABY: Hij vraagt mij om...

LEO: (onderbreekt) Ja, hang 't maar aan de grote klok! Straks gaan ze van mij nog denken dat ik seksueel gesubsidieerd ben.

(Herman en Leo gaan richting trap)

LEO: (van op de trap speels tot Herman) U kijkt toch ook?

GABY: Wat zegt gij?

LEO: Niks. Dat was tegen den Herman!

(Herman en Leo af langs trap)

ELZA: Volgens mij wordt de vitale toestand van Herman beter.

GABY: Waarom?

ELZA: Hij vroeg me daarjust om eens volledig naakt rond te lopen in huis.

GABY: Tiens..., dat vroeg de Leo mij ook!

ELZA: (achterdochtig) Wat hebben die gisteravond gedronken?

GABY: Duikboten.

ELZA: Wat is dat voor iets?

GABY: Gij kent ook niet veel van de wereld hé. Dat is bier met jenever in.

(Jeannine komt van de trap)

JEANNINE: Wilt ge nu eens iets weten? Weet ge wat onzen Urbain mij vroeg?

GABY: Ja, of gij thuis eens naakt wou rondlopen!

JEANNINE: (verbaasd) Hoe weet gij dat...?

ELZA: Ons venten vroegen ons dat ook.

GABY: Hier is iets gaande met die venten hé...!

(Urbain komt van de trap)

URBAIN: Hoera, we kunnen gaan feesten!

JEANNINE: Waarom?

URBAIN: Uw ma ligt zielloos naast het bed, er zit geen leven meer in!

GABY: Ze is toch niet dood...?

URBAIN: Dat heb ik haar niet gevraagd.

ELZA: (fluistert tot Jeannine en Gaby) Ze zal wel van de koffie met die slaappillen gedronken hebben.

JEANNINE: Hoeveel slaappillen had jij daar in gedaan?

ELZA: Tien! Die zal nu wel twee dagen aan een stuk slapen.

(De vrouwen gaan richting trap)

JEANNINE: (gespeeld) Als ze dood is zullen we haar hier op de zetel leggen.

URBAIN: Neenee, stop ze maar bij u in bed. Ik slaap hier!

JEANNINE: Waarom wilt jij per se hier in de zetel slapen?

URBAIN: Dat doe ik voor u.

JEANNINE: Voor mij?

URBAIN: Gij kunt toch niet tegen mijn gesnurk...!

JEANNINE: En ik met een lijk naast mij slapen zeker!

URBAIN: Waarom niet? Een lijk snurkt toch niet!

DERDE BEDRIJF

VRIJDAG - NACHT

(Simone ligt op de zetel te slapen. Urbain, gekleed in z'n pyjama, komt stiekem van de trap en steekt het licht aan. Hij gaat tot bij de foto van Simone en loert door het gaatje. Achter zijn rug komt Leo van de trap. Ook hij is gekleed in pyjama)

LEO: (gemaakt hoestje) Hmmm..., hmmm...!

(Urbain schrikt)

LEO: Wat doet gij hier...?

URBAIN: (verzint aarzelend) Ik euh... ik kreeg plots goesting in een sigaret.

LEO: Gij rookt toch niet...?

URBAIN: Nee. Daar dacht ik plots ook aan. En wat doet gij hier?

LEO: Ik kreeg ineens hele grote honger.

URBAIN: Het brood ligt in de keuken.

LEO: Mijnen honger is ondertussen over. Hebt gij nog eens door het gaatje gekeken?

URBAIN: (gooit het van zich af) Neenee. Toch niet midden in de nacht hé.

(Vervelende pauze)

LEO: Zou ze nog wakker zijn?

URBAIN: Nee, ze is in slaap gevallen.

LEO: Hoe weet gij dat...?

URBAIN: 95 procent van de mensen slaapt om twee uur 's nachts.

(Urbain en Leo willen gelijktijdig door het gaatje loeren. Geduw en getrek. Urbain haalt het)

URBAIN: Ze ligt poedelnaakt op de zetel met hare rug naar hier!

(Leo kijkt nu door het gaatje)

LEO: Urbain...?

URBAIN: Wat is er?

LEO: Kunt gij eens gaan vragen of zij zich wil omdraaien?

URBAIN: Niet te veeleisend worden, hé Leo.

LEO: De voorkant van een kerk is ook altijd schoner dan den achterkant hé.

(Simone keert zich slapend om en snurkt verder)

URBAIN: (kijkt door het gaatje) Wat is de wereld toch schoon, hé Leo. Bekijk dat achterste nu ne keer. 't Is just een sappige reuzeperzik. Ik krijg zelfs goesting om er in te bijten!

LEO: Als ik dat vergelijk met de citadel van ons Gaby...!

URBAIN: Ik moet het ook met véél minder doen. Dat achterste van ons Jeannine is just een landkaart.

(Herman komt ondertussen stil van de trap en sluipt tot achter de heren. Ook hij is gekleed in pyjama)

HERMAN: (plots en luid) U kijkt toch ook...?

(Leo en Urbain schrikken zich te pletter. Herman lacht)

URBAIN: Pssst, seffens worden ons vrouwen wakker...!

HERMAN: (met gebaartje naar de slapende Simone) En zij hier...?

URBAIN: Die heeft verkeerde pillen ingenomen, naar 't schijnt.

(Herman kijkt door het gaatje)

HERMAN: Verdekke zèèèg...! Moet ge dat daar zien liggen. Het water staat al in mijnen mond.

LEO: Bij mij in m'n schoenen.

HERMAN: Zou die weten dat wij hier door dat gat loeren?

LEO: Maar nee, die slaapt toch.

URBAIN: Onderschat zo'n vrouwen niet hé! Die weten goed hoe ze ne vent zot kunnen maken. Daar zouden die van ons eens les moeten gaan volgen.

HERMAN: Als we nu eens drie gaten boorden?

URBAIN: Het gaat wel opvallen als we drie foto's van Simone tegen de muur plakken hé!

LEO: (terwijl hij door het gaatje kijkt) Hier se daar se..., ze wordt wakker! Ze komt naar het gaatje. (deinst een metertje achteruit)

HERMAN: Dat kan niet.

LEO: Jawel, kijk zelf maar!

(Net als Herman door het gaatje wil kijken schuift Tiger haar bh door het gaatje, vervolgens haar nylonkousen en daarna haar slipje. De heren ruiken aan de spullen waardoor ze lichtjes in extase geraken. Daarna stoppen ze elk een onderdeel in hun pyjamabroek)

URBAIN: Kunnen wij niks terugsturen?

HERMAN: Hier, neem het sjaaltje van ons Elza.

(Ze duwen het sjaaltje van Elza door het gaatje)

LEO: Wat kunnen we nog door het gaatje steken?

(Urbain fluistert iets in het oor van Herman)

HERMAN: Dat meent ge niet...!

URBAIN: Jawel.

HERMAN: Ik sta niet in voor de gevolgen, hé kerel!

URBAIN: Dat hoeft niet. Ik trek mijne plan wel.

HERMAN: Gaat dat ding er door?

LEO: Wat gaat den Urbain doen...?

(Herman fluistert Leo iets in het oor. Leo schrikt verwonderd)

LEO: Nu gaat ge te ver, hé Urbain!

URBAIN: Waarom?

LEO: Als ge hier morgen zónder rondloopt zit ik er voor niks tussen hé!

URBAIN: Broekschijters...!

LEO: Ik zal als proef mijne vinger eerst eens door dat gat steken. (stopt zijn vinger door het gaatje, dan pijnkreet, trekt dan zijn vinger snel terug)

(Urbain en Herman merken niet dat Leo zijn vinger geplooid heeft waardoor het lijkt of Leo zijn vinger kwijt is)

HERMAN: (ad vinger) Kijk hier..., en dat is maar ne vinger!

LEO: Hokus pokus pats...! (strekt zijn vinger weer) Daar is 'm, hahaha...!

URBAIN: Ik ga 't toch doen! (trekt ondertussen een lange overjas aan over zijn pyjama) Herman, gij houdt Simone in de gaten en Leo den trap hé! (roept door het gaatje) Popie Jopie is op komst hoor...!

(Urbain trekt zijn overjas breed open en plant zijn middel tegen de wand)

LEO: En hoe voelt 't...?

URBAIN: Za-lig...!

HERMAN: Heeft Tiger al iets gemerkt?

(Plots merken we aan Urbain z'n ogen dat er iets scheelt)

URBAIN: (brult en tiert) Laat los...! (in paniek) Help...! Help...!

HERMAN: Wat scheelt er?

URBAIN: 't Is koekenbak...!

LEO: Hoe koekenbak...? Wàt koekenbak...?

HERMAN: Ze heeft 'm gezien!

LEO: Wie, den Urbain...?

URBAIN: Maar nee! Popie Jopie...!

LEO: (ad trap) Daar is volk op komst!

HERMAN: Miljaar, dat ook nog! Nog efkes volhouden, Urbain.

(Jeannine komt in haar slaapkleed van de trap. Urbain staat met zijn buik tegen de wand en kan zich niet meer verroeren. Hij tracht zich sterk te houden en staart naar het plafond)

JEANNINE: Wat is dat lawaai hier allemaal...?

LEO: Wij kunnen niet slapen.

HERMAN: En dan zijn we maar opgestaan.

JEANNINE: Hoe staat gij daar, Urbain...?

HERMAN: Hij heeft ne nachtmerrie gehad...

URBAIN: ...Ik heb gedroomd dat uw ma overleden is! (verbijt de pijn)

JEANNINE: (tot Leo, ad Urbain) Hij doet toch raar hé!

LEO: Ne mens met verdriet doet altijd raar!

JEANNINE: Waarom draagt gij die overjas in 't midden van de nacht, Urbain?

URBAIN: Als ik te veel moest blèten dan kan mijne pyjama niet nat worden.

JEANNINE: Ge moet niet zo triest zijn over ons ma. (ad Simone) Ge ziet toch zelf ook dat zij nog ademt.

HERMAN: (gespeeld) Al een geluk hé.

JEANNINE: (geeuwend) Ik ga terug slapen. Niet te veel lawaai maken hé! (af langs trap)

HERMAN: Gaat 't nog, Urbain?

LEO: Natuurlijk denkt die tijger dat dat ne kapstok is.

URBAIN: Kom, doe iets...! Ik kan dat niet volhouden!

HERMAN: Wàt kunnen we doen?

URBAIN: Ga aan Tiger vragen om dat ding los te laten?

LEO: Dat durf ik niet.

HERMAN: Ik ook niet.

URBAIN: Haal Rikus dan maar uit z'n bed, die woont hiernaast op nummer 1!

(Herman snel af langs buitendeur)

URBAIN: Waarom laat die mij nu niet los?

LEO: (met bemoedigend schouderklopje) Toen ik de eerste keer een stuk chocolat kreeg van mijn vader heb ik het ook nen halve dag vastgehouden eer ik het opat!

(Herman en Rikus komen binnen. Rikus is gekleed in slaapkleed en slaapmuts. Hij heeft een zaklamp bij)

RIKUS: Wat is het probleem?

HERMAN: We hebben een gaatje in de muur gemaakt en...

LEO: (vervolgt) ...en den Urbain heeft iets door het gaatje gestoken...

HERMAN: (vervolgt) ...en Tiger wil dat niet loslaten!

RIKUS: Wat heeft Urbain door dat gaatje gestoken?

URBAIN: Wat denkt ge! Hier zijn mijn handen! (toont z'n beide handen)

RIKUS: (lacht om het voorval) Haha...! Al sjans dat het uwe kop niet is!

LEO: Als we nu met ons drieën eens hard aan den Urbain trekken, dan moet er toch iets gebeuren.

HERMAN: Zo trekken ze jonge bomen ook uit, maar dan kan soms de wortel wèl blijven zitten.

URBAIN: (in lichte paniek) Nee hé...!

(Eindelijk raakt Urbain bevrijd. Hij slaat onmiddellijk zijn overjas dicht)

URBAIN: Eindelijk zèg...!

RIKUS: Waarom maakt ge dat gat niet groter?

LEO: Hoe?

RIKUS: Wacht maar eens efkes. (af langs buitendeur)

HERMAN: Gaat 't, Urbain? Of moet ik er wat zelf aansmeren?

URBAIN: (met pijnlijke grimas) Daar moet ik morgen mee naar den dokter gaan!

LEO: En leg dat maar eens uit in 't Frans.

(Rikus komt terug binnen met een kettingzaag)

HERMAN: Wat wilt ge daarmee gaan doen?

RIKUS: Het gat groter maken zodat uwen arm erdoor kan!

LEO: Waarom niet in ene keer onze kop?

RIKUS: Of helemaal...!

HERMAN: Nee.

RIKUS: Waarom niet?

HERMAN: We hebben niet zone grote foto van Simone.

LEO: We kunnen Simone er zelf voorzetten!

(Urbain trekt zijn overjas weer uit)

LEO: Met de darm van de stofzuiger kunnen we toch praten met Tiger.

URBAIN: Goed idee, Leo.

(Men duwt de helft van de darm door het gaatje)

HERMAN: Wie doet het woord?

LEO: Ikke. (wil in de darm praten) Wat moet ik tegen die tijger zeggen?

HERMAN: Vraag hoe het met haar gaat.

(Net als Leo door de darm wil praten blaast Tiger aan de andere kant het stof door de darm. Leo krijgt alles in zijn gezicht en moet naar adem happen)

URBAIN: Allé, de Leo is al gereed om "nieuwjaarkezoeten" te gaan zingen!

(Ze horen gestommel boven aan de trap)

HERMAN: Pas op..., ons vrouwen zijn in aantocht!

(De darm van de stofzuiger wordt snel verder door het gaatje geschoven, maar het laatste stuk darm gaat er niet door. Herman plant zijn rug vóór het gaatje, maar het eind van de darm bengelt tussen z'n benen wat erg veel op een erectie lijkt. Leo maakt Herman daar op attent. Herman trekt snel z'n pyjama over het eindje darm. De heren staan elk met de rug tegen de wand als hun vrouwen in slaapkleed van de trap komen)

ELZA: (wantrouwig) Wat is hier allemaal gaande...?

LEO: We kunnen niet slapen.

(Plots begint Tiger aan de andere kant van de wand met de darm te spelen)

wat we merken aan het eindje darm dat nog steeds tussen Herman z'n benen bengelt. Herman geneert zich als een deel van zijn pyjamabroek vooruit steekt)

ELZA: (ad eindje darm, tot Herman) Dat kan ik geloven dat gij niet kunt slapen!

GABY: Den Herman is precies genezen van zijn impotentie!

LEO: Bij mij werkt er iemand die kan er nen emmer aanhangen.

ELZA: Zwijg! (tot Rikus) En wat doet gij hier midden in de nacht?

RIKUS: (aarzelend) Ik euh... ik was mijne stofzuiger vergeten! (krijgt plots veel last van zijn tic-nerveux)

GABY: (geeuwend) Ik ga terug slapen.

JEANNINE: Ik ook.

GABY: Komt gij ook, Leo?

LEO: Ja Gaby.

(Gaby en Jeannine af langs trap. Elza wordt afgeleid door Herman zodat Urbain en Leo de kans krijgen om de darm uit de wand te trekken en de foto van Simone weer over het gaatje te bevestigen)

RIKUS: Vergeet niet van morgen het huisvuil buiten te zetten want de vuilkar komt langs.

HERMAN: Morgen is 't toch zaterdag.

RIKUS: Ja, de vuilkar komt hier elke zaterdag. (af met zijn stofzuiger)

(Leo en Urbain af langs trap. Herman en Elza en de nog steeds slapende Simone blijven achter)

HERMAN: Daar ligt iets op uwe lever hé. Kom, vertel het maar!

ELZA: Ik vraag me af waarom gij eens niet wild kunt doen gelijk den Urbain!

HERMAN: Toch hier niet zeker...!

ELZA: Waarom niet?

HERMAN: Meent ge dat, Elza?

ELZA: Maar ja.

HERMAN: Okee, ik zal er eens aan beginnen.

ELZA: Neenee, ge moogt eerst uwe nieuwe pyjama uittrekken en uw tanga-slipje gaan aantrekken!

HERMAN: Een tanga-slipje...? Ik heb geen tanga-slipje!

ELZA: Jawel. Ik heb er eentje voor u gekocht. Ik heb 't mee naar hier gebracht als verrassing.

HERMAN: Wat gaat uw ma daarvan zeggen als die mij hier in een tanga-slipje ziet?

ELZA: Niks want die slaapt als een roos.

HERMAN: Ik wil niet vrijen met de blik van m'n schoonmoeder op m'n kont hé!

ELZA: Die wordt de eerste uren niet wakker. Kijk maar! (beweegt de armen van Simone die levenloos naast haar lichaam bengelen) Ik zou u nog iets willen vragen.

HERMAN: Doe maar, ge zijt nu toch bezig.

ELZA: Zoudt gij me ook vieze woorden willen influisteren als we bezig zijn? Daar word ik tipsy van!

HERMAN: Ik ken geen vieze woorden.

ELZA: Allé Herman, gelijk op den TV.

HERMAN: Nee Elza, ge moogt me alles vragen behalve dàt!

ELZA: Gaan we nog beginnen of niet? Laat maar eens zien dat ge niet impotent zijt!

HERMAN: Ik ben niet impotent.

ELZA: Oh nee? Wat hebt gij de laatste maanden nog gepresteerd?

HERMAN: Wacht maar eens tot ik mijn tanga-slip draag! Ge zult nog verschieten!

ELZA: 't Is te hopen.

(Herman af langs trap. Elza zet haar decolleté reeds open, maakt haar knieën bloot en dempt het licht. Herman weer op, nog steeds gekleed in pyjama. Hij blijft op de trap staan)

ELZA: Ge hebt uw tanga-slipje nog niet aan...? Wat scheelt er?

HERMAN: Ik krijg de knoopjes van mijne pyjama niet los!

ELZA: Ge zult 't nooit leren van een vrouw te verleiden!

(Elza sleurt Herman van de trap)

ELZA: Kom hier, mijne wilde stier!

(Elza scheurt de pyjama van Herman z'n lijf. Herman trekt zijn pyjamabroek uit en wil op Elza stuiken)

HERMAN: (buiten z'n zinnen) Kom hier, mijnen Tiger...!

ELZA: (wringt zich los, dan wantrouwig) Waarom noemt gij mij nu "Tiger"...?

HERMAN: Zomaar.

ELZA: Neenee, zo hebt ge mij nog nooit genoemd!

HERMAN: Hebt ge liever dat ik u "olifant" noem? Of buideldier...? Of waterschildpad...?

(Gaby komt in slaapkleed van de trap)

HERMAN: (ad Gaby) Ja, nu is 't helemaal om zeep. Ik ga slapen. (af langs de trap)

GABY: (bij het passeren van Herman) Dat is den eerste landmeter die ik in z'n onderbroek zie!

ELZA: (tot Gaby) Gij weet uwe moment ook goed uit te kiezen om naar beneden te komen.

GABY: Jamaar, wilt ge nu eens iets weten? Onze Leo wou dat ik me uitkleedde terwijl hij door het sleutelgat loerde!

ELZA: Is dat echt?

GABY: Hij noemde me zelfs "Tiger"...!

ELZA: Onzen Herman mij ook...!

(Jeannine komt van de trap)

JEANNINE: Wilt ge nu eens iets weten...?

ELZA EN GABY: (in koor) Den Urbain noemde u "Tiger"...?

JEANNINE: Nee, hij zei niks, alleen "oei" toen hij dicht tegen mij kwam liggen. Waar onze Urbain gezeten heeft weet ik niet maar hij ziet er gehavend uit aan zijnen onderkant!

ELZA: Hier is iets gaande met die "Tiger" hé...!

JEANNINE: Tiger...? Tiger...? Ons buurvrouw heet die ook niet "Tiger"...!

(Oogcontact tussen de vrouwen)

VIERDE BEDRIJF

ZATERDAG - VOORMIDDAG

(Simone slaapt nog steeds op de zetel. Urbain, Leo en Herman gooien vogelpik naar de foto van Simone die nog steeds het gaatje bedekt)

HERMAN: (ad Simone) Die slaapt nu al 24 uren!

LEO: Misschien gaat zij het wereldrecord slapen verbeteren.

HERMAN: Dat is toch ook haar gewoonte niet.

LEO: Nee, meestal zit ze van vijf uur 's morgens al op de wc om stoom af te laten.

URBAIN: Willen we haar eens een snorreke geven?

HERMAN: Nee, dan gaan we last krijgen met ons vrouwen.

URBAIN: Allé Herman, nu hebben we de kans!

HERMAN: En als ze wakker wordt?

LEO: Die wordt in geen honderd jaar wakker.

(Leo tekent bij Simone een Hitler-snorretje onder de neus. Plots klinkt buiten een luide claxon)

LEO: Wat is dat...? Hier komt toch gene melkboer.

URBAIN: (kijkt aan het raam) 't Is de vuilkar.

HERMAN: We moeten de vuilbak nog buiten zetten.

LEO: Daar is niks.

URBAIN: En toch moeten we ervoor betalen.

(Alle blikken worden naar Simone gericht)

LEO: Denkt gij wat ik denk...?

URBAIN: Als we haar in de vuilnisbak stoppen zijn we er voorgoed vanaf! Wie heeft daar spijt van? Niemand dus. Komaan mannen...!

(De heren dragen Simone naar buiten en keren weer. De vrouwen komen van de trap)

GABY: (tot de heren) Al zo vroeg op?

LEO: Dat is van den honger!

JEANNINE: Ge kunt toch eten. Daar is geen enkel kast op slot.

URBAIN: De vrouwen moeten normaal ons ontbijt gereed zetten.

ELZA: (tot Herman) Hebt gij ook honger?

HERMAN: Ja, ik wil een zachtgekookt eitje.

ELZA: Vandaag doen wij het voor u, morgen gij voor ons hé.

(De vrouwen af naar de keuken)

URBAIN: (tot Leo) Hebt gij echt honger?

LEO: Bijlange niet, maar ons vrouwen mogen ook niet te lui worden hé.

(Plots horen we aerobic-muziek op de achtergrond. Oogcontact tussen de heren)

HERMAN: Ze gaat weer beginnen...!

URBAIN: Goesting om te loeren?

HERMAN: Ja. Gij niet?

LEO: Nu dat ons vrouwen in de keuken zijn zeker!

URBAIN: Ik kan me voorstellen hoe Tiger daar nu staat te dansen.

(De vrouwen komen van de keuken)

JEANNINE: Heren, het ontbijt staat op tafel.

LEO: Kunt gij voor ons nu nog eens een gazet gaan kopen in 't winkeltje?

GABY: En uw ontbijt dan?

LEO: Ik heb geen honger meer.

ELZA: Met wie z'n voeten speelt gij eigenlijk?

JEANNINE: Ik zal wel gauw een gazet gaan halen.

HERMAN: Neenee, wij willen alledrie een gazet. Ik Het Laatste Nieuws.

LEO: Ik de Gazet van Antwerpen.

URBAIN: En ik..., Het Pallieterke.

JEANNINE: Dat is geen gazet.

URBAIN: Dat weet ik ook.

GABY: Ge bedoelt toch niet dat wij samen moeten gaan voor drie gazetten?

LEO: Waarom niet?

URBAIN: Maak er maar een ochtendwandeling van.

HERMAN: En ga op uw gemak een kopke koffie drinken. Geniet nu toch eens van uw vakantie.

ELZA: Stoot die aerobic-muziek u niet meer?

URBAIN: Neenee, we zouden zelfs graag meedoen. (maakt enkele oefeningen)

(De vrouwen trekken hun jas aan en af langs buitendeur)

URBAIN: (speels) U kijkt toch ook? (rept zich om als eerste door het gaatje te loeren) Miljaar..., wat is dat zeg! Die kleppers gaan nogal op en neer.

HERMAN: Kunnen we Tiger hier niet inviteren?

LEO: Hoe dat?

HERMAN: Met een briefke.

(Urbain noteert iets op een briefje)

URBAIN: (leest) Wanneer komt ge nog eens een eitje lenen? (stopt het briefje door het gaatje)

LEO: Dat mag niet te lang duren hé. Seffens zijn ons vrouwen terug nog voor die tijger hier is.

(Plots valt er een briefje uit het gaatje)

HERMAN: Daar is haar antwoord al.

URBAIN: (leest het antwoord) Okee, ik kom aanstonds.
LEO: (krabt door z'n haren) Miljaar, die meent dat.
URBAIN: Wat had ge gedacht!
HERMAN: Jamaar, kunnen wij die hier zomaar ontvangen?
URBAIN: Zijn wij niet goed genoeg misschien?

(Herman en Leo willen de trap op)

URBAIN: Wat gaat gij doen?
HERMAN: Mijne plastron aantrekken tegen dat zij komt.
URBAIN: En gij, Leo...?
LEO: Mijn haar kammen.
URBAIN: Zijt gij zot! Ze moet ons maar nemen zoals we zijn.
LEO: Just Urbain. Ik zal haar mijne waterpas laten zien. (hanteert z'n waterpas)
URBAIN: Ik zou deze keer maar eens iets anders laten zien!
LEO: Wie gaat de aanval inzetten?
URBAIN: Den Herman mag als eerste.
HERMAN: Ikke...? Dat durf ik niet!
URBAIN: En gij Leo?
LEO: Ik krijg de gimmy weer in mijn handen. (toont z'n trillende handen) Het luchtbolleke van mijne waterpas is zelfs verdwenen.
URBAIN: Dan zal IK het wel klaarspelen.
LEO: Is uwe Popie Jopie al genezen van de vorige keer?
HERMAN: Gaat dat wel met uw hartklachten?
URBAIN: Ik zou er niks om geven als ik in de armen van een vrouw zou sterven. Da's toch de schoonste dood die er bestaat.
LEO: Wij moeten iets bekennen, Urbain. Den Herman en ik zijn nog nooit vreemd geweest. Wij zijn bang dat we in affronten zullen vallen.
URBAIN: Ik heb ervaring zat. Weet ge, gij en den Herman moeten eerst maar eens kijken hoe ik aan zoiets begin.

(Rikus daagt op met z'n stofzuiger)

RIKUS: Volgens het reglement van de camping moet iedereen de chalet verlaten als de poetsman aanwezig is.
URBAIN: Dat gaat niet. We kunnen elk moment bezoek krijgen.
RIKUS: Okee, dan begin ik er aan.

(Rikus blaast het stof van de meubels. De vrouwen komen thuis. De heren bevestigen direct de foto van Simone over het gaatje)

JEANNINE: (tot de heren) Wat doet ge daar met de foto van ons ma...?
LEO: (verzint snel) We zouden die graag inkaderen.

(De vrouwen geven de heren hun krant. De heren gooien hun krant op tafel)

GABY: Waarom leest ge die gazet nu niet?
HERMAN: Omdat Rikus ons al het nieuws al heeft verteld.

JEANNINE: Vergeet niet dat het vanavond carnaval is hé.

LEO: Ik heb niet veel goesting om carnaval te vieren.

ELZA: Gaat ge dan wandelen vandaag?

URBAIN: Nee, we durven niet buitenkomen met al die muggen.

GABY: Muggen...? In februari zitten er nog geen muggen.

LEO: Maar wel van die grote Ardeense bosmuggen!

JEANNINE: (plots ad lege zetel) Waar is ons ma naartoe...?

URBAIN: Niet gezien.

HERMAN: Die zal wel wandelen zijn.

LEO: Volgens mij zit die ergens in nen taverne achter ne coupe aardbeien met room.

GABY: Misschien zit zij in 't cafétaria van het zwembad.

JEANNINE: Ja, waarom gaan wij ook eens niet zwemmen?

ELZA: Morgen. En de heren gaan mee deze keer.

HERMAN: Wij kunnen niet zwemmen.

RIKUS: Ik zal het u wel leren.

LEO: En wij hebben ons zwembroek niet bij.

GABY: Opzettelijk zeker. Ge kunt er deze keer niet onderuit, mannekes.

ELZA: Hier kunt ge trouwens ook zwembroeken huren.

HERMAN: Ik doe geen zwembroek aan van iemand anders. Ik ben daar vies van.

ELZA: Doe dan ons zwempak aan. Of zijt ge aan ons ook vies?

RIKUS: Ik ben hier in 't zwembad nog een jaartje redder geweest, ik zal de heren wel leren zwemmen.

URBAIN: Ik ben bang van water.

RIKUS: Niet erg, ge kunt het hier op tafel leren.

HERMAN: (tot Rikus) Hebt ge al eens mensen gered?

RIKUS: Nee, het jaar dat ik redder was zijn er 14 verdronken!

ELZA: (tot heren) Ga u maar omkleden.

(De heren af langs trap)

GABY: (tot Rikus) Zijt gij gehuwd, Rikus?

RIKUS: Nee.

JEANNINE: Waarom niet?

RIKUS: Ge moet de juiste tegenkomen hé.

GABY: Heeft dat dan nog nooit met iemand geklikt?

RIKUS: Jawel.

JEANNINE: Hoe heette zij?

RIKUS: Met Harry kon ik goed overweg.

ELZA: En wie is Harry?

RIKUS: De kok van het restaurant.

JEANNINE: Ge zijt met pensioen en ge hebt nog nooit met een vrouw...?

RIKUS: Ik ken niks van seks.

GABY: Zijt gij nog nooit verleid geworden door een vrouw?

(De tic-nerveux van Rikus speelt hem parten)

JEANNINE: Als die zo raar begint te doen heb ik toch ook geen goesting zenne!

ELZA: Van wat hebt gij die tic-nerveux, Rikus?

RIKUS: Die heb ik overgehouden toen ik de eerste keer een blote madam zag in de cinema!

GABY: (speels) Zoudt ge niet eens willen proberen met drie vrouwen?

RIKUS: Met drie...? Oeioei...!

JEANNINE: Vrouwen zoals wij. Ik kan u verzekeren dat ge alle sterren aan den hemel zult zien. (toont haar blote knie)

(Rikus raakt nu pas echt in de problemen door zijn tic-nerveux)

ELZA: (tot Gaby en Jeannine) Hou maar op. Seffens slaagt 'm helemaal tilt!

JEANNINE: Ik zou met Rikus wel eens ne nacht willen doorbrengen in nummer 1 hiernaast!

GABY: Ik ook.

RIKUS: (wijst Elza aan) Maar met haar niet! Ik zou maandenlang dromen van die pukkel op haar neus!

ELZA: (duidelijk gepikeerd) Kom, we gaan ons ma zoeken.

GABY: (tot Rikus) Als ge van gedacht moest veranderen, laat ge ons maar iets weten.

JEANNINE: En ge moet die venten niet sparen. Gij leert ze zwemmen en wij leren u in de zevende hemel komen.

GABY: Het ene plezier is het andere waard.

ELZA: Waar is mijn sjaaltje...? Dat hing hier gisteren nog aan de kapstok.

JEANNINE: Och, waar zeurt ge over. Zo'n sjaaltje kost in de solden nog geen 100 frank.

ELZA: (verbetert) 2.000 frank alstublieft. En ik koop niks in de solden. Als vrouw van ne landmeter kan ik mij dat niet permitteren.

(Vrouwen af langs buitendeur. Rikus poetst verder. De heren komen gegeneerd van de trap. Ze zijn gekleed in het badpak van hun vrouw. Rikus wrijft zich van verwondering zowat de ogen uit bij het zien van dit schouwspel)

URBAIN: (verwittigend tot Rikus) Durf niet lachen, hé kameraad!

LEO: Gij hoeft niks anders te doen dan ons te leren zwemmen.

RIKUS: De eerste kandidaat mag hier op de tafel gaan liggen.

(Herman legt zich op z'n buik op de tafel)

HERMAN: Zeg maar wat ik moet doen.

RIKUS: Zwemmen of niet kunnen zwemmen..., 't zit hem gewoon in 't kopke. Denk nu maar gewoon dat ge ne kikker zijt!

HERMAN: Kwaak kwaak...!

RIKUS: Nee, ik bedoel, qua handelingen. Ne kikker maakt toch bewegingen met z'n poten hé.

(Nu komt Tiger schaarsgekleed binnen. Leo en Urbain zetten zich gegeneerd aan de kant. Ze slaan de handen voor hun kruis. Herman heeft

Tiger niet gemerkt)

HERMAN: (imiteert de bewegingen van een kikker) Kwaak kwaak...! Is 't goed zo?

RIKUS: (gemaakt hoestje) Hm hm...!

HERMAN: Rikus, waar zit gij...?

RIKUS: Opgepast, de ooievaars zijn al daar!

(Plots merkt Herman buurvrouw Tiger. Hij veert gegeneerd van de tafel en zet zich bij Leo en Urbain)

TIGER: (monstert de heren, dan tot Leo ad trillende handen) Wat hebt gij aan uw handen?

LEO: Dat zijn de zenuwen, madam. Misschien is dat omdat ik morgen verjaar.

URBAIN: (stil) Hoe kan dat?

LEO: Wat moet ik anders zeggen?

RIKUS: (tot Leo) Met zo'n handen kunt gij niet zwemmen, hé vriend. Ja, gelijk ne zandwroeter, maar die komt gene meter verder.

HERMAN: Willen we die Rikus eens buitengooien?

URBAIN: Ja. (tot Rikus) Kom, naar buiten gij!

RIKUS: Als 't spannend wordt moet ik weg. (af langs buitendeur)

TIGER: (tot de heren) Ge zijt er al goed op gekleed, zie ik?

HERMAN: (aanzelend verlegen) Kunt gij binnen een kwartierke niet terugkomen?

LEO: (onwennig) Wij voelen ons niet op ons gemak in deze kleren.

URBAIN: Kunt gij u ook niet anders kleden, zodat ons vrouwen u niet herkennen?

TIGER: Ik heb nog carnavalkleren liggen.

URBAIN: Heel goed.

TIGER: Tot seffens. En bereidt u maar voor op een wilde orgie. Venten die mij kennen noemen mij "de vulkaan". En het is lang geleden dat ik nog eens uitgebarsten ben! (af)

LEO: Een orgie, wat is dat...?

URBAIN: Een zwelgpartij.

HERMAN: Een uitspatting.

LEO: Amaai...!

URBAIN: Kom mannekes, we gaan ons omkleden.

LEO: (uitbundig) We gaan zwelgen, hallelujah...!

(De heren af langs trap. De vrouwen komen binnen)

JEANNINE: Hoe kan dat nu...? Geen spoor van ons ma!

GABY: Er zal met haar toch niks gebeurd zijn zeker?

(De vrouwen zetten zich aan tafel)

ELZA: Ons ma vindt hare weg wel. Ik ben benieuwd waar ze nu weer zal opduiken.

JEANNINE: Soms duurt het wel lang maar ze komt steeds waar ze moet zijn.

GABY: En hoe zit 't met ons venten?

ELZA: Gisteravond in bed leek 't wel of Herman wild werd.

JEANNINE: Urbain ook. Ne mens zou nog beginnen denken dat er een andere

vrouw in 't spel is!

GABY: Zou dat aan de lucht van hier kunnen liggen? Ik geloof er niks van.

ELZA: En hoe zit het met de moorden?

JEANNINE: Zouden we dat wel doen, Elza?

GABY: Nee.

ELZA: Waarom niet?

GABY: Herman is toch tot bekering gekomen.

ELZA: Daar heeft hij wel 30 jaar de tijd voor gehad. En nu is het te laat!

JEANNINE: Urbain wou zelfs niet weten van ophouden deze nacht. Dat is nog nooit gebeurd.

GABY: Er moet iets zijn dat die venten prikkelt, maar wàt?

JEANNINE: Dat vraag ik mij ook af. Ze komen niet eens buiten. En wat is er hier binnen nu te zien!

GABY: (plots) Wacht eens...! Vannacht zei onze Leo in zijne slaap dat de buurvrouw een moedervlek op haar achterste heeft.

JEANNINE: Hoe weet die dat...?

ELZA: Ons venten zijn toch niet gaan zwemmen!

GABY: Dat vraag ik mij ook af.

JEANNINE: Leo moet de buurvrouw dus naakt gezien hebben!

ELZA: Komaan zoeken. Elke aanwijzing kan tegen hen gebruikt worden.

(De vrouwen gaan wantrouwig op zoek. Jeannine neemt toevallig de foto van Simone van de wand)

JEANNINE: (met medelijden) Ocharme make, als wij eens wisten waar gij waart hé. We missen u zo.

ELZA: Jeannine, niet sentimenteel worden hé en zoek voort!

(Als Jeannine de foto van Simone terug tegen de wand wil bevestigen ontdekt ze het gaatje)

JEANNINE: Wat is dat hier...?

GABY: Daarom hangt die foto van ons ma hier...!

ELZA: (loert door het gaatje) Jaja, Ik had 't wel gedacht! De buurvrouw helemaal naakt!

GABY: 't Is niet waar hé...!

ELZA: Geloof ge me niet? Kijk zelf maar!

GABY: Nee, dat durf ik niet, met mijne claustrofobie!

(Jeannine kijkt door het gaatje)

JEANNINE: En ze heeft inderdaad een moedervlek op haar achterste.

ELZA: (boos) Daarom noemde onzen Herman mij "Tiger"...! (staart voor zich uit, dan gedecideerd) Nu is het genoeg geweest! (tot Gaby en Jeannine) Nog niet overtuigd...?

JEANNINE: We zullen ons wreken! Onzen Urbain heeft zijn laatste liedje gezongen!

ELZA: Ze zullen er niet goed van zijn! Onze Leo heeft zijne laatste vloer gelegd!

JEANNINE: Nu begrijp ik waarom ons venten niet meer buiten willen! Die zien hier

seks van 's morgens tot 's avonds door dat gaatje.

GABY: En terwijl ze met ons bezig zijn denken ze aan die buurvrouw! Dit vergeef ik onze Leo nooit!

ELZA: De moorden zullen doorgaan, hoe dan ook!

GABY: Vergiftigen, doodschieten, keel oversnijden..., het kan niet erg genoeg zijn!

(Geklop op de deur. Piet stoot binnen. Hij is duidelijk homo)

GABY: Piet...?

JEANNINE: Onze verzekeringsagent...? Wat doet gij hier...?

PIET: Vraag dat maar aan uw zus Elza.

ELZA: (bekent) Ik heb Piet naar hier laten komen om de polis van de levensverzekering van ons venten te verzilveren.

GABY: (stil tot Elza) Die komt toch veel te vroeg!

JEANNINE: (stil) Natuurlijk, ons venten zijn nog niet dood!

GABY: (stil tot Jeannine) Waarom zwaait die Piet steeds met z'n handje?

JEANNINE: Ziet gij niet dat die homo is!

GABY: Die komt toch niet naar hier voor onze Leo?

ELZA: Bijlange niet. Luister naar wat hij te zeggen heeft.

PIET: Ja dames, ik kan het verzilveren van de premie niet in gang zetten zolang ik niet over een akte van overlijden beschik van uw respectievelijke echtgenoten.

ELZA: Die komt eraan!

PIET: Ge zijt toch zeker dat uw venten alledrie dood zijn?

ELZA: Jaja, maar ge komt één dag te vroeg.

JEANNINE: De dokters zijn hier allemaal in staking.

PIET: (condoleert de vrouwen) Niettegenstaande wenst mijn verzekeringsmaatschappij en ik u innige deelneming.

(Elza en Jeannine huilen gespeeld. Als Gaby niet meedoet wordt zij aangetikt door Elza waarop Gaby een weergaloze huilbui laat horen)

PIET: (tracht hen te troosten) Zo erg is dat toch niet. Daar lopen nog genoeg mannen rond in dit land die op zoek zijn naar vrouwen als u.

GABY: Maar geen enkele zo goed als onze Leo.

JEANNINE: Onzen Urbain was ook niet van de slechtste hé.

PIET: Hoe zijn ze gestorven?

ELZA: In een ravijn gevallen.

PIET: Spijtig. Het waren drie toffe gasten. (veert recht) Okee, ik zal hier overnachten tot morgen, op uw kosten natuurlijk.

JEANNINE: (ontwaakt) Ik wil niet bijleggen hé!

ELZA: (stil) Binnenkort hebt ge toch geld genoeg.

PIET: (tot Elza) Ge hebt ne lelijke pukkel op uw gezicht.

ELZA: Kunt ge daarover zwijgen alstublieft? (dreigend) Die ravijn is hier niet veraf hé!

PIET: Maak u maar geen zorgen over de levensverzekering. Ik ga nu een chalet reserveren. Ik kom morgen nog wel eens langs. En nogmaals gecondoleerd, hé dames. (af)

GABY: (met bewondering tot Elza) Gij denkt ook aan alles hé.

ELZA: Dat is voor weinig mensen weggelegd.

(Elza loert onmiddellijk door het gaatje)

ELZA: Die tuttebel heeft dezelfde carnavalkleren als ik. Ik zie ze aan de kapstok hangen.

GABY: Wat wilt ge daarmee zeggen?

ELZA: Dat brengt mij op een geniaal idee! Waar zijn onze carnavalkleren?

JEANNINE: Die liggen nog in den auto.

ELZA: Kom eens efkes mee! Allebei!

(De vrouwen af naar buiten. De heren komen weer aangekleed van de trap)

LEO: Kunnen we nog rap iets drinken tegen dat die tijger komt? Kwestie van wat meer moed te hebben.

HERMAN: Nee, zij kan elk moment komen.

URBAIN: Als ge u beter voelt met nen borrel dan moet ge dat doen. Met nen auto die halverwege zonder naft valt zijt ge ook niks.

(Leo schenkt drie borrels uit)

HERMAN: Mag dat wel van ons vrouwen? Die fles was voor vanavond voorzien.

URBAIN: Wil ik u eens iets zeggen, ons vrouwen kunnen de pot op!

LEO: Laat die maar gaan zoeken naar Simone die ergens op 't stort ligt!

(De heren drinken van hun borrel)

HERMAN: Ik heb goesting om heel die fles uit te drinken, zo nerveus ben ik. (bijt op z'n nagels)

LEO: (speelt ondertussen met zijn waterpas) Ikke niet, ik heb alles onder control.

URBAIN: (tot Leo) Leg die waterpas weg! (tot Herman) En gij moogt niet op uw nagels bijten!

LEO: Hoe gaan we 't nu aan boord leggen als die tijger komt? We kunnen toch niet met drie tegelijk hé.

URBAIN: Den Herman begint. Ik zal hem wel bijsturen waar het nodig is.

LEO: Die tijger blijft wel lang weg hé.

URBAIN: Ik zal zeggen dat ze mag komen. (fluistert door het gaatje) De kust is vrij...! Wij zijn gereed...!

HERMAN: (hypernerveus) "Gereed" is veel gezegd hé.

URBAIN: Niet terugkrabbelen, hé Herman. Het varken is nu bijna gewassen.

HERMAN: Zoudt ge niet wat reuk spuiten? De Leo stinkt naar mortel en gij stinkt naar rioolputtekes.

URBAIN: En gij stinkt naar zweet. Kom, we gaan ne pot reuk over ons lijf gooien.

LEO: Ik heb gene reuk bij.

HERMAN: We slagen die van ons Elza aan.

(De heren af langs de trap. Nu komt Elza, verkleed in carnavalkostuum,

stiekem binnen. Ze zet haar masker op en zal zich uitgeven voor Tiger en zet zich afwachtend in de zetel. De heren komen onder luid enthousiasme van de trap)

HERMAN: (vanop de trap, ruikt aan Urbain) Ge hebt veel te veel reuk gespoten!

URBAIN: Dan moet ze maar denken dat ik bij de "Laboratoire Garnier" werk.

LEO: (schrikt als hij de persoon in de zetel merkt, dan fluisterend) Mannekes, kijk daar eens in de zetel! Den tijger is er al!

URBAIN: En ze heeft haar carnavalkleren aan.

LEO: (wrijft genietend in z'n handen) U kijkt toch ook?

(Als Herman erg nerveus wordt en stiekem terug naar boven wil gaan wordt hij naar beneden gepusht door Urbain)

URBAIN: (geforceerd tot Elza) Ah Tiger, ge zijt er al?

ELZA: Gij toch ook.

URBAIN: (met onwennig lachje tot Leo) Gij toch ook, zegt ze.

LEO: 't Is wel een plezante hé.

URBAIN: Dat soort vrouwen is altijd plezant.

ELZA: Kunnen we nu bijna aan 't feest beginnen?

LEO: (stil tot z'n vrienden) Is dat wel de juiste tijger...?

HERMAN: Waarom twijfelt gij?

LEO: Haar stem klinkt anders.

URBAIN: Die stem is vervormd door dat masker.

(Urbain pusht Herman tot bij Elza in de zetel. Herman is er duidelijk niet gerust in)

URBAIN: Begin maar hé!

HERMAN: Waarmee?

URBAIN: Met iets. Moet ik 't soms voordoen?

HERMAN: Nee. (stil) Ik zal vieze woorden in haar oor fluisteren!

(Herman fluistert iets in het oor van Elza, die reageert nauwelijks)

HERMAN: (tot Urbain) Precies dat die meer gewoon is.

LEO: Wat hebt ge haar allemaal gezegd?

HERMAN: Vuil smos, ge zijt in nen hondedrol gelopen!

URBAIN: Zijn dat vieze woorden, kieke? Als ze dat tegen mij zeggen dan bol ik 't af!

ELZA: Waar zijn uw vrouwen?

URBAIN: Och, die kunnen de pot op.

LEO: Ge zijt er niks mee. Die van mij heeft claustrofobie. Ze durft niet eens helemaal onder de lakens kruipen. Ik heb liever mijne waterpas in m'n handen dan de borsten van ons Gaby.

URBAIN: Die van mij is een wilde brats. Ze kan niet met geld omgaan. Ik breng het binnen en zij gooit het buiten door deuren en vensters. En ze ziet haar ma liever dan mij. Plezant hé.

HERMAN: En ons Elza heeft ne pukkel op haar gezicht staan, wel een mot groot.

Plezant hé als ge daar elke dag willens nillens op moet kijken. En dan vraagt ze zich af waarom ik zo weinig aanval in 't bed. Ne mens zou voor minder. Ik denk elke keer dat die pukkel gaat openbarsten!

ELZA: Ge zijt dus duidelijk alledrie niet tevreden over uw echtgenotes?

ALLEN: (in koor) Nééééé...!!

ELZA: En daarom wilt ge eens met mij proberen?

ALLEN: (in koor) Jààààà...!

LEO: Zo maar eens ene keer... om te proberen hé.

ELZA: Okee, dan zou ik zeggen, begin er maar aan. Maar een voor een, hé heren.

URBAIN: Den Herman mag de sprint inzetten.

(Herman doet een stapje naar voor)

HERMAN: Ik zal aan uw tenen beginnen. Dat heeft ons Elza ook graag.

LEO: Ons Gaby ook, maar die zit met zweetvoeten!

HERMAN: (tot Leo en Urbain die wel erg dichtbij staan) Blijft gij hier allebei staan kijken?

LEO: Ah ja. Op de eerste rij ziet ge 't meest.

ELZA: (tot Herman) Trek mijn schoenen dan maar uit.

(Net als Herman haar schoenen wil uittrekken komt plots de echte Tiger binnen. Ze is gekleed in dezelfde carnavalkleren als Elza. De heren staan perplex)

LEO: (vergelijkt beide dames) Zijn wij nu al zat van die ene borrel omdat ik alles dubbel zie?

URBAIN: (tot Elza) Of is dat uw tweelingzuster misschien?

(De echte Tiger doet haar masker af)

LEO: Daar se..., dat is den echte tijger!

HERMAN: (deinst achteruit, ad Elza) Wie is dit dan...?

(Elza doet vervolgens haar masker af)

HERMAN: (aan de grond genageld) Elza...? (gaat nog een metertje achteruit)

ELZA: (roept aan de buitendeur) Jeannine, Gaby, kom maar binnen...!

(Jeannine en Gaby komen binnen)

JEANNINE: (tot Elza) Is 't gelukt...?

LEO: (begrijpt er geen snars meer van) Hoe...?

HERMAN: Dat was allemaal opgezet spel!

URBAIN: Dat vind ik smerig!

JEANNINE: (nijdig) Gij hebt niks te vinden... (snuift aan Urbain) ...stinker!

GABY: (tot Leo) En gij...? Dat is plezanter dan vloeren zeker... (snuift aan Leo) ...stinker!

ELZA: (met geheven vingertje tot Tiger) Gij moogt vertrekken!

(Tiger af langs buitendeur)

ELZA: (venijnig tot Herman) Wat was dat daar over die pukkel in mijn gezicht...? Heu...? Heu...?

HERMAN: (bindt in) Wel, dat die mij al een tijdje ambuteert.

ELZA: Oh ja? Wacht maar eens gij..., tot ik u zal ambutereren! (snuift) Hebt gij aan mijne "Hugo Boss" gezeten?

LEO: Die kennen wij niet. Is die hier ook op vakantie?

ELZA: Dat is mijne reuk, onnozelaar!

HERMAN: Ja, dat was een idee van den Urbain.

URBAIN: Niet waar, den Herman zei dat wij stonken naar rioolputtekes en...

LEO: (vervolgt) ... en naar mortel!

ELZA: (luid) Zwijg! Den eerste die nu zijne mond nog opentrekt slacht ik hier ter plaatse!

(Simone komt binnen. Ze blijft in de deuropening staan. Ze zit onder de sla en andere rottigheid. Ze heeft nog steeds haar snorretje. Ze spuwt nog een stuk appel uit en haalt een stuk wortel uit haar neus)

JEANNINE: (verbaasd) Ma...? Vanwaar komt gij...?

SIMONE: Van 't stort! Iemand heeft mij in de vuilniscontainer gestopt!

LEO: (ad Simone) Spuit daar ook maar eens wat reuk over!

GABY: (luid) Zwijg...!

ELZA: Hebben de heren ons ma in die vuilniscontainer gestopt...?

HERMAN: Ja.

JEANNINE: Ge moest verlegen zijn!

GABY: (ad Simone) En wat heeft zij onder haar neus?

URBAIN: Elke vrouw van hare leeftijd krijgt een snor.

LEO: Ze staat er goed mee.

JEANNINE: Zwijg...! Wie van u heeft dat gedaan?

LEO: (aarzelend) Ik euh..., ik heb dat snorreke onder haar neus geschilderd.

ELZA: Okee, vanaf nu zijt ge gestraft!

HERMAN: Gestraft...? Wat wil dat zeggen?

ELZA: Ge kunt tot nader order boven op uw kamer blijven!

GABY: En nu zullen WIJ eens gaan feesten!

URBAIN: Maar wij hebben honger.

LEO: Mogen wij nog rap efkes naar de keuken gaan?

GABY: (kordaat) Niks van!

(Jeannine heeft ondertussen Simone bevrijd van alle rottigheid)

JEANNINE: (tot Simone) Ga maar eerst een bad pakken, ma.

URBAIN: Waarom? Ze stinkt niet minder dan anders! (krijgt een tik van Simone)

LEO: (tot Simone) Daar hangt nog wat sla in uw haar! (gaat op onderzoek in Simones haar) Och pardon, het zijn uw oren...!

ELZA: (uitermate kwaad) Naar boven, alledrie...!

(De heren vluchten bang de trap op)

VIJFDE BEDRIJF

ZONDAG - NAMIDDAG

(Inmiddels zijn er drie gaatjes gemaakt aan de rechterwand van de kamer. Over elk gaatje hangt de foto van de respectievelijke vrouwen. Rikus poetst de kamer. De vrouwen hangen rond zijn nek en zijn speels)

GABY: ...hoe, ge hebt nog nooit een vrouw gekust?

RIKUS: Nee.

GABY: Dan wil ik de eerste zijn.

(Gaby presenteert haar wang, maar Rikus weigert)

JEANNINE: Hij durft niet.

RIKUS: Jawel.

JEANNINE: Kus mij dan eens!

RIKUS: (aarzelend) Ik euh...

ELZA: (wijst een plaats aan op de vloer) Daar zit ne kakkerlak!

JEANNINE: Waar?

ELZA: Daar onder die stoel!

GABY: Allé Rikus, dat is uw werk. Gij zijt de poetsman.

(Rikus kruipt op handen en knieën op zoek naar het ongedierte. Hier maakt Gaby gebruik van om Rikus flink op z'n achterste te slaan. De vrouwen beleven pret)

RIKUS: Ik zie gene kakkerlak.

JEANNINE: Hij is daar onder de kast gekropen.

(Rikus kruipt verder. Jeannine gaat op de rug van Rikus zitten en tracht paardje te rijden)

JEANNINE: Ju...! (slaat nogmaals op z'n achterwerk)

GABY: Mag ik seffens ook eens rijden?

(De vrouwen gieren van de pret. De heren komen voorzichtig tevoorschijn aan de trap. Halverwege blijven ze staan)

ELZA: (wijst hen aan, dan stil tot Gaby) Kijk daar eens...!

JEANNINE: Scheelt er iets, heren...?

URBAIN: Mogen wij nog niet van ons kamer komen?

JEANNINE: (kordaat) Nee!

LEO: Waarom niet?

GABY: Omdat ge gestraft zijt.

RIKUS: (met binnenpretjes) Moet ge niet in den hoek gaan staan, haha?

URBAIN: (ongeremd) Houdt uwe smikkel Rikus, of ik zal die stofzuiger eens in uw neusgaten steken!

ELZA: Laat Rikus met rust.

HERMAN: (bijna smekend) Allé Elza, wij hebben honger zenne. Dat is al van gisteren geleden dat wij nog iets gegeten hebben. Straks slagen mijn kaken naar binnen.

GABY: Dat is uw eigen schuld.

ELZA: En nu als den bliksem terug naar uw kamer, alledrie! Of ik zal eens naar boven komen!

RIKUS: (vervolgt) Dan doet ze poepeklets zoals bij mij, haha! (schatert)

(De heren keren met tegenzin weer naar hun kamer)

RIKUS: Sorry dames, nu moet ik doorgaan. Ik moet nog andere chalets gaan poetsen.

JEANNINE: Als ge eens ooit wilt proberen met een vrouw..., wij staan alledrie ter uwer beschikking.

RIKUS: Bedankt voor het aanbod.

GABY: En wij kunnen nog meer dan kussen alleen als het nodig is..., (presenteert plagend haar buste) ...als ge begrijpt wat ik bedoel.

RIKUS: Ik zal er eens over nadenken.

ELZA: Niet nadenken, pakken wat ge kunt krijgen.

(Rikus heeft weer last van z'n tic-nerveux)

GABY: (ad Rikus) Ooh, hij heeft het weer erg.

JEANNINE: Stel u voor dat ge daarmee tussen de lakens ligt zèg. (imiteert de tic-nerveux van Rikus) Ik zou niet weten hoe ik eraan moest beginnen!

RIKUS: Tot ziens, dames.

(Rikus af met zijn stofzuiger)

JEANNINE: Dat is nen rare typ hé. We geven hem de pap in de mond maar hij hapt niet.

ELZA: Kom eens rond de tafel zitten!

(De dames zetten zich rond de tafel)

ELZA: Het uur van de waarheid is aangebroken! We gaan ons venten vermoorden!

JEANNINE: Wie gaat het doen?

ELZA: Ik heb besloten om ze alledrie overhoop te schieten!

GABY: Toch hier binnen niet?

ELZA: We zullen hen weglokken tot in het bos. Maar ze gaan daar eerst hun eigen graf delven, dan moeten wij dat niet meer doen.

(De heren komen opnieuw boven aan de trap kijken)

LEO: (smekend) Allé Gaby, mogen wij nog niet naar beneden komen? Ik mis u.

URBAIN: Jeanninneke, ik kan niet zonder u. Dat weet gij toch ook.

LEO: We zullen nooit meer door het gaatje kijken.

URBAIN: En we zullen in 't vervolg met u overal naartoe gaan.

HERMAN: Met of tegen ons goesting.

ELZA: Allé, 't is goed. Kom maar naar beneden.

HERMAN: (kinderlijk blij) Merci Elza.

(De heren komen van de trap en zijn plots erg behulpzaam voor hun respectievelijke vrouw)

LEO: Een koffieke, Gaby?

URBAIN: Moet ik een kussen onder uw voetjes leggen, Jeannine?

HERMAN: Moet ik eens op uwe rug krabben, Elza?

ELZA: Nee.

HERMAN: Maar thuis had gij dat toch graag.

ELZA: Dat heeft Rikus al gedaan.

GABY: Wij vragen ons af hoe ge 't over uw hart kon krijgen om door een gaatje in de muur naar een naakte vrouw te gluren!

LEO: We hebben ons efkes laten gaan.

URBAIN: We zullen het nooit meer doen.

HERMAN: En ge moet eerlijk zijn, Tiger is ook niet de eerste de beste de hé.

JEANNINE: Wat wilt ge daarmee zeggen?

ELZA: Wat heeft die wat wij niet hebben?

GABY: Is die schoner dan ons?

LEO: Nee, helemaal niet. Gij zijt de schoonste van het land.

URBAIN: Neenee, dat is ons Jeannine. Zeker weten.

HERMAN: Dat is hier precies het sprookje van Sneeuwwitje.

ELZA: Wat vindt gij van mij, Herman?

HERMAN: Gij zijt een pareltje..., met een héél klein lief pukkeltje.

ELZA: Ge hebt me beloofd dat ge zoudt zwijgen over die pukkel!

HERMAN: Och Elzake, die pukkel zie ik zelfs graag. Zone pukkel dat heeft iets. Dat maakt iets wakker bij ne vent. Dat doet mijn bloed sneller stromen. Dat doet de graden op mijnen thermometer op hol slagen...

GABY: Leo...?

LEO: Ja Gaby.

GABY: Ik wil ook ne pukkel.

LEO: Zèg Gaby, zaagt niet hé.

JEANNINE: Ik wil er ook ene, Urbain.

URBAIN: Dan moet ge wat meer chocolat eten, Jeannine.

HERMAN: Waar zit Simoneke?

GABY: Ons ma is wandelen en ergens een terraske doen.

ELZA: Wij gaan ook wandelen, en iedereen gaat mee. Ook de venten deze keer.

LEO: Vergeet niet dat ik niet tegen die hete zon kan hé.

GABY: Welke zon?

LEO: Voelt gij de kracht van die Ardeense zon niet? Die schijnt verraderlijk. Morgen zie ik weer zo rood als ne kalkoen en overmorgen gaat mijn vel er weer af.

HERMAN: We gaan eerst eten. Ik rammel van den honger.

ELZA: Okee, maar denk eraan..., ik steek uw ogen uit als ge nog ene keer door dat gaatje durft kijken hé!

LEO: Jaja, dat begrijpen we.

(De vrouwen af langs buitendeur)

URBAIN: Die vrouwen denken toch niet dat wij hier met ons vingers gaan draaien zeker!

LEO: Pas maar op want die menen dat.

HERMAN: U kijkt toch ook? (schatert)

LEO: Nee, ik kijk niet!

URBAIN: Ikke wel.

HERMAN: Urbain, uw laatste uur is geslagen als ons vrouwen u betrappen!

URBAIN: Ze zullen mij niet betrappen! Gij en de Leo gaat bij het raam op uitkijk staan terwijl ik door het gaatje kijk.

LEO: Pas maar op, ik ken ons Gaby. Volgens mij hebben de vrouwen iets in dat gaatje gestoken om u te foppen.

URBAIN: Hoe bedoelt ge?

LEO: Wel, een fonteintje met water of een duveltje dat er uitspringt, of zoiets!

URBAIN: Daar geloof ik niks van.

(Herman en Leo staan bij het raam. Urbain verwijderd héél voorzichtig de foto van Simone en merkt dan dat er niks veranderd is aan het gaatje)

URBAIN: Ziet ge wel. Niks..., helemaal niks...! (wil zich bukken om door het gaatje te loeren, maar slaakt plots een helse pijnkreet) Auwh...!

LEO: Wat scheelt er?

URBAIN: Mijne rug...!

LEO: Wat is er met uwe rug?

URBAIN: Nen acute lumbago...!

HERMAN: (bevestigt de foto van Simone terug over het gaatje, dan richting Leo) Ik heb toch gezegd dat de hoogte van dat gaatje heel slecht was voor uwe rug.

LEO: Ge gaat de schuld niet in mijn schoenen schuiven, hé landmeterke want dat kent gij de Leo nog niet goed!

HERMAN: (met medelijden tot Urbain die inmiddels met veel moeite op een stoel is gaan zitten) Gaat 't nog, Urbain?

LEO: Nog altijd beter wat zeer in uwe rug dan dat ze uw ogen uitsteken.

URBAIN: Kunt gij nu eens heel efkes uwe mond houden, Leo?

LEO: Wil ik eens wat zeggen, ik vertrouw die Rikus niet!

HERMAN: Ik ook niet. Ik denk dat Rikus geklikt heeft bij ons vrouwen om ons erin te luizen!

LEO: Die Rikus is ne kazakkendraaier!

URBAIN: Dat is nog niks, ik denk dat die Rikus met ons vrouwen nog andere dingen doet! Hebt gij gezien hoe familiair hij doet met hen?

LEO: (ad rechtse wand waar de foto's van hun vrouw prijken) Kijk daar eens...!

(De heren ontdekken dat achter elke foto een gaatje gemaakt is)

HERMAN: Ons vrouwen hebben ook een gat geboord.

URBAIN: Natuurlijk, daar heeft Rikus zijn kamer. Ge gaat me nog gelijk geven. Die Rikus z'n mes snijdt langs twee kanten.

(De heren kijken alledrie door een gaatje)

HERMAN: Amaai, dat is meer een rommelkot, als ge 't mij vraagt.

LEO: Vanachter links slaapt 'm.

URBAIN: Ziet ge wat daar aan de kapstok hangt? Dat zijn vrouwekleren. En daar staan schoenen met hoge hakken!

HERMAN: Hoe komen die daar...?

LEO: Van ons Gaby zijn ze toch niet.

HERMAN: Van ons Elza ook niet.

URBAIN: En ons Jeannine heeft geen schoenen met talonnekes. Kom mannen, we moeten direct een crisisvergadering inlassen!

(De heren zetten zich rond de tafel)

URBAIN: Zoals wij nu onder de sloef liggen kan het niet langer! Als we nog niet meer naar andere vrouwen mogen kijken!

LEO: Moeten wij ons als slaven laten behandelen! Als die andere vrouwen toevallig naakt zijn, daar kunnen wij toch niks aan doen hé.

HERMAN: Denken ons vrouwen nu echt dat wij voor ons plezier door dat gaatje kijken! Ons Elza kan de pot op!

URBAIN: Eindelijk begint ge 't te snappen.

(Piet stoot binnen en stuit onverwachts op de heren)

PIET: (verwonderd) Hoe...? Leeft gij dan nog, alledrie...?

HERMAN: Piet...? Wat komt ne verzekeringsagent hier doen?

PIET: Ik dacht dat gij alledrie... Maar 't is niet erg. Ik kom morgen wel terug. (gaat richting buitendeur)

URBAIN: Wàt zegt gij daar allemaal...?

PIET: Niks. Ik heb al teveel gezegd!

(Piet wil er onmiddellijk vandoor, maar Urbain gooit zich voor de buitendeur en houdt Piet tegen)

URBAIN: Hierblijven gij...! Wat komt gij hier doen?

PIET: Ik logeer hier een paar blokken verder.

LEO: Die weet meer, Urbain.

PIET: Nee, ik weet niks!

URBAIN: (grijpt Piet bij de keel) Ik tel tot drie en als ge niet bekend dan... dan haal ik de buurvrouw!

LEO: Waarom Urbain?

URBAIN: (stil) Omdat Piet nen homo is.

LEO: Dat wist ik niet.

URBAIN: Hoe zit het, gaat Pietje ons nog iets vertellen?

HERMAN: (dreigend) Die buurvrouw is geen gewoon hé! Die kan kussen dat haar tong vanachter tegen uw gehemelte slaagt.

PIET: Foei...!

LEO: Die kan u zelfs versmachten tussen haar borsten!

PIET: Laat me los! Ik zal alles opbiechten! (bevrijdt zich)

URBAIN: Laat horen!

PIET: Elza vroeg mij naar hier te komen om de procedure van het innen van de levensverzekering-premie in gang te zetten omdat hun venten dood waren.

HERMAN: Dood...?

URBAIN: Wij...?

LEO: Wij zijn toch niet dood.

PIET: Nee, dat zie ik ook wel. (betast z'n keel) En voelen ook...!

(De heren fronsen de wenkbrauwen. Piet maakt daar gebruik van om naar buiten te vluchten)

URBAIN: (voor zich uit starend) Ons vrouwen willen ons vermoorden!

HERMAN: Nu snap ik 't! Die slaappillen in de koffie waren voor mij bedoeld!

LEO: We moeten uit ons doppen kijken, mannekes!

URBAIN: Misschien is dat in opdracht van Simone.

(Simone komt thuis)

SIMONE: Waar zitten mijn dochterkes?

LEO: Die zijn wandelen.

SIMONE: (wrijft over haar buik) Oooh, ik zit weer met een zwaar indigestie!

URBAIN: Lap, dat is weer heel den dag stinkdier spelen.

HERMAN: (tot Simone) Dat ligt aan uw eigen. Gij eet altijd vis waarvan de versheidsdatum al lang verstreken is.

SIMONE: Amaai, nu krijg ik de gierhonger ook nog.

LEO: Het eten staat in de koelkast.

URBAIN: Maar niet alles opeten hé!

(Simone af naar de keuken)

HERMAN: Die Simone vertrouw ik ook voor geen cent.

URBAIN: Natuurlijk speelt die onder één hoedje met haar dochters.

LEO: En dat allemaal op mijne verjaardag.

HERMAN: Toch ne schone cadeau als ze u willen vermoorden, hé Leo. Zone cadeau krijgt iedereen niet.

LEO: Het kan niet dat ons Gaby mijne verjaardag vergeten is. Dat is nog nooit gebeurd. Ze zal mijne cadeau hier wel ergens verstopt hebben.

URBAIN: Dat gelooft ge toch zelf niet?

LEO: Gij kent ons Gaby niet. Een groot bakkes maar als het er op aan komt een héél klein hartje. Ik zal eens op zoek gaan. Wedden dat ik iets vind!

(Leo doorzoekt alle kasten. De vrouwen komen thuis)

GABY: Wat zoekt ge, Leo?

LEO: De cadeau die gij voor mijne verjaardag hebt gekocht.

GABY: Sorry Leo, ik heb niks gekocht dit jaar.

LEO: Dat kan niet. (vindt uiteindelijk een pistool) Een pistool...? Wat doet dat hier in de kast...?

ELZA: (neemt het pistool af en dreigt ermee naar de heren) Tegen de muur, alledrie..! En handen omhoog! Nu gaat het gebeuren!

HERMAN: Elza, doe geen domme dingen hé!

URBAIN: Jeannine, pak dat pistool af! Elza is zot geworden!

LEO: (nijpt ze) Als ik toch moet sterven..., mag ik dan mijne waterpas nog eens efkes vasthouden?

ELZA: Neem maar afscheid van elkaar. Uw licht gaat voorgoed uit. Binnen twee minuten zit ge in nen andere wereld.

URBAIN: Jeannine, denk aan de schoon momenten die wij samen beleefd hebben.

LEO: Gaby, ik zal elke dag uw badkamer vloeren, als 't moet!

(Gaby en Jeannine krijgen duidelijk medelijden met hun mannen)

JEANNINE: Elza, geef hen nog één kans. Alstublieft...!

GABY: (smekend) Allé toe, Elza.

ELZA: Okee, ze mogen vluchten in de bossen. Maar als ik ze vind schiet ik hen onverbiddelijk overhoop! Ik tel tot drie! Eén...

LEO: Mag ik eerst mijn wandelschoenen gaan aantrekken?

ELZA: Twee...

HERMAN: Die meent dat zenne! Kom...!

(De heren vluchten vierklauwens naar buiten)

ELZA: (met minachting) De broekschijters...!

GABY: Zouden we dat wel doen, Elza?

ELZA: Wilt ge uwe vent dood of niet?

JEANNINE: Ja. Maar eigenlijk maar een klein beetje.

GABY: Onze Leo had toch ook z'n goei kanten. Hij kan heel goed vloeren.

JEANNINE: Misschien krijgt onzen Urbain het aan z'n hart want lopen is hij niet gewoon.

ELZA: Of ze nu sterven aan nen hartstilstand of door ne kogel, dat is toch hetzelfde.

JEANNINE: We mogen dat niet doen.

GABY: Nee, zo'n zware straf verdienen ze niet.

ELZA: Okee, ik leg me neer bij de meerderheid. Maar denk eraan, deze kans krijgt ge nooit meer. Kom, we gaan hen zoeken. (legt het pistool terug in de kast)

GABY: Ocharme onze Leo!

JEANNINE: Ocharme onze Urbain!

(De vrouwen af langs buitendeur. Rikus komt binnen)

RIKUS: (roept) Joehoe...! Niemand thuis...?

(Simone komt van de keuken terwijl ze van haar boterham eet)

RIKUS: Dag madam.

SIMONE: Dag meneer.

RIKUS: Is hier gene verzekeringsagent gepasseerd?

SIMONE: Daar weet ik niks van.

RIKUS: Merci madam. (af)

(Simone af naar keuken. Piet komt binnen)

PIET: (roept) Joehoe...! Niemand thuis...?

(Simone komt van de keuken)

PIET: Is die poetsman hier niet gepasseerd?

SIMONE: Poetsman...? Welke poetsman...?

PIET: 't Is niet erg. Ik zal 'm wel gaan zoeken, madam. (af)

(Simone af langs trap. De drie vrouwen komen binnen met hun heren die nog steeds hun handen omhoog houden)

LEO: (angstig) Niet schieten...! Niet schieten...!

ELZA: (roept plots) Pang...!

(De heren laten zich gelijktijdig op de grond vallen)

GABY: Sta maar op. Alles is voorbij.

LEO: Hoe...? Zijn wij al dood?

GABY: Maar nee.

JEANNINE: En nu wil ik dat we de ruzie eindelijk uitpraten.

HERMAN: Waarom zijt gij niet meer content over ons?

GABY: Onze Leo is nen homo!

LEO: Ik nen homo...? Ik ben genen homo! Waar haalt gij dat?

GABY: Waarom kust ge dan andere venten op de voetbal?

LEO: Dat is toch normaal zeker als mijn ploeg een goal gemaakt heeft.

GABY: Amaai, als dat normaal is!

LEO: Moet ik dan ook zeggen dat gij elke nacht het licht laat branden op de slaapkamer?

GABY: Omdat ik bang ben in het donker met mijne claustrofobie.

LEO: En dat gij niet in een vliegtuig durft stappen? Ge durft zelfs niet alleen een pashokje binnengaan!

URBAIN: En gij, Jeannine?

JEANNINE: Omdat gij een minnares hebt.

URBAIN: (valt uit de lucht) Ikke...? Een minnares...?

JEANNINE: Is 't niet waar misschien?

URBAIN: Nee.

JEANNINE: En al die telefoontjes dan?

URBAIN: Dat is mijnen baas van den bureau op de gemeente, die wil weten waar ik zit, omdat ze denkt dat ik ne luierik ben.

JEANNINE: (cynisch) Nee, en ne luierik dat zijt gij niet hé!

HERMAN: En wat hebt gij te vertellen, Elza?

ELZA: Ik kan niet leven met ne vent die impotent is.

HERMAN: Watte...? Ikke...? Impotent...?

ELZA: Geef het maar toe, Herman. Al maanden aan een stuk komt ge 's avonds in bed, ge draait u om en ge valt als nen blok in 't slaap!

HERMAN: Dat ligt wel aan u, hé madam! Gij gaat telkens slapen met nen hoop komkommerschijfjes op uw gezicht. Daar liggen zelfs gekookte wortelen tussen en sla...! Soms heb ik 't gevoel dat ik in ne groentewinkel lig te slapen. En als 't geen groenten zijn dan zijn 't zalfkes. Honderd verschillende soorten smeert ge op uwe voorgevel!

ELZA: Dat ligt aan die vervelende pukkel op mijn gezicht.

HERMAN: Okee, dan zal ik de volgende keer mijn ogen wel dichtdoen als we bezig zijn.

GABY: Dat zou ik niet doen. Leo deed dat ook eens en hij was het donsdeken aan 't kussen!

(Plots komt Tiger binnen. Ze draagt het sjaaltje van Elza)

JEANNINE: (ad Tiger) Wat komt zij hier nog doen...?

LEO: Een ei lenen.

ELZA: (tot de heren, ad Tiger) Hoe komt 't dat zij mijn sjaaltje draagt?

HERMAN: (bekent aarzelend) Dat hebben wij... door het gaatje gestoken.

(Tiger geeft het sjaaltje terug aan Elza. Elza betaalt Tiger 10.000 frank)

HERMAN: (verwonderd tot Elza) Wat doet gij nu...?

ELZA: Ik had Tiger ingehuurd. Zij is een vrouw uit de gazet. 't Is allemaal opgezet spel om te zien hoe ver ons venten wilden gaan.

URBAIN: Oh, dat vind ik smerig!

TIGER: (pesterig tot Urbain) En hoe gaat 't met Popie Jopie...?

URBAIN: Goed.

JEANNINE: Wie is die Popie Jopie, Urbain?

URBAIN: Iemand die gij héél goed kent.

TIGER: Kan ik nu van de heren mijnen bh, mijn slipje en m'n nylonkousen terugkrijgen?

HERMAN: Die heeft Rikus.

TIGER: Neenee, want ik heb 't hem al gevraagd.

(Herman haalt de bh uit z'n zakken, Leo haalt de slip uit z'n zakken, Urbain haalt de nylonkousen uit z'n zakken)

TIGER: Merci. (af)

GABY: (tot Leo) Zijt gij nu helemaal gestoord?

LEO: Waarom?

GABY: Vanaf nu moogt gij met mijn ondergoed ook rondlopen in uw zakken.

LEO: Mijn zakken zijn daar te klein voor! Dat gaat er niet in!

(Rikus en Piet komen arm in arm binnen. Rikus is gekleed als homo en kan het blijkbaar goed vinden met Piet)

ELZA: Daar se, de Rikus heeft eindelijk iemand gevonden.

RIKUS: We komen afscheid nemen. (tot Piet) Hé chou...!

PIET: (liefjes) Ja pateeke! (tot de aanwezigen) Ik hoop dat den ambras hier een beetje bijgelegd is?

ELZA: Zo goed als. Het berust allemaal op misverstanden.

PIET: Die pukkel op uw gezicht is makkelijk weg te krijgen door er komkommerschijfjes op te leggen.

ELZA: (gepikeerd) Begin weer niet hé!

HERMAN: (vervolgt tot Piet) Ik zal seffens bij u eens ne komkommer gebruiken!

PIET: (verleidend) Ne grote of ne kleine...? (spastisch lachje naar Rikus die evenzeer geniet)

RIKUS: (tot Elza) Kan ik mijn pistool terugkrijgen alstublieft?

URBAIN: (verontwaardigd) Hoe...? Zit die poetsman ook al in het conflict?

ELZA: Natuurlijk. Ik had het pistool van hem geleend. (geeft het pistool terug aan Rikus)

LEO: (tot Rikus) Gij se smerige overloper...!

RIKUS: Dat pistool was toch niet geladen. Kijk maar!

(Rikus schiet. Simone komt net van de trap en valt levenloos neer)

JEANNINE: Nu heeft 'm ons ma doodgeschoten...!

GABY: (in paniek) Doe iets...!

(Men legt Simone op de tafel)

LEO: (na inspectie) Ik zou niet weten waar ze geraakt is. Er staat nergens een gat in haar lichaam.

URBAIN: Zwijg maar, er staan al genoeg gaten in!

(De vrouwen huilen gespeeld)

RIKUS: (helemaal over z'n toeren) Ik begrijp het allemaal niet meer!

PIET: Da's niks, konijntje... zolang ge mij maar begrijpt.

HERMAN: (feliciteert hem) Goed gemikt, Rikus.

ELZA: Rikus zal in de gevangenis vliegen!

PIET: Oh nee hé, dat wil ik niet. (neemt Rikus in bescherming)

ELZA: (tot Piet) Wat is Rikus u waard?

PIET: (monstert Rikus) Een paar miljoen.

ELZA: Schrijf maar ne cheque en we zwijgen erover.

(Piet schrijft een cheque)

RIKUS: Dan zullen we nu maar doorgaan zeker. (tot Piet) Hé motteballeke...!

(Piet en Rikus gaan richting buitendeur. Bij de deur doen ze "neuzeke neuzeke" met elkaar)

RIKUS: (plagend tot de heren) U kijkt toch ook...?

(Piet en Rikus hand in hand als een verliefd koppel af)

HERMAN: We gaan inpakken en we rijden naar huis.

URBAIN: En deze keer zonder Simone.

HERMAN: Ze zal ons nu niet meer achterna komen.

LEO: (na enige pauze, snuift rond Simone) Zèg, kan nen dooie nog ne wind laten?

URBAIN: Nee, dat is de laatste lucht die ontsnapt.

LEO: Dat werd ook tijd.

URBAIN: Volgens mij laat die nog winden als ze al 10 jaar in haar graf ligt.

HERMAN: (zet de fles op tafel) We gaan drinken op de dood van Simone.

URBAIN: En hier heb ik al lang goesting voor. (houdt obsceen z'n middelvinger voor de neus van Simone) Daar se...!

LEO: En hier se...! (steekt zijn tong uit naar Simone)

HERMAN: En wat zegt ge hiervan...? (maakt gebaartje van "de boom in" naar Simone)

URBAIN: De wereld gaat er vanaf nu veel rooskleuriger uitzien.

LEO: (wil toosten) Laat ons drinken op het afscheid van Simone. En dat ze heel lang onderweg mag zijn naar de hel!

(Onder het drinken komt Simone plots overeind)

SIMONE: (plotseling) Boeh...!

(De heren schrikken zich te pletter en proesten hun drank uit)

LEO: Wat is dat nu...?

SIMONE: (geeft de heren een voor een flinke tik tegen de wang) Daar se...!

URBAIN: Hoe kan dat...? Gij waart toch de pijp uit?

SIMONE: Ik ben rap terug van de hel hé! Oen...!

JEANNINE: (bekent) Het was allemaal opgezet spel.

GABY: Voor straf moeten de venten met ons ma mee naar huis rijden.

URBAIN: 't Is niet waar hé!

HERMAN: Uw ma kan niet met den auto rijden.

URBAIN: (vervolgt) Ze kent het verschil nog niet tussen links en rechts! 't Is een gevaar op de weg!

LEO: (vervolgt) En ze rijdt altijd op het verkeerde baanvak. 't Is nen doodrijder!

ELZA: (met binnenpretjes) Dat is dan pech voor u.

SIMONE: Ik kan beter rijden met den auto dan gij met de velo.

LEO: Zijn er gasmaskers? Wij zijn gestikt tegen dat we thuis zijn!

URBAIN: (trekt z'n jas aan) Dan ga ik wel te voet naar huis...!

HERMAN: Gaat dat wel met uwe zere rug?

URBAIN: Liever ne zere rug dan morsdood in dat botsautoke van Simone! Ik ben er mee weg! (af langs buitendeur)

HERMAN: (trekt z'n jas aan) Ik ook! (volgt Urbain)

LEO: (neemt z'n jas) Wacht..., ik ga ook mee! (volgt Herman)

DOEK